

Ћеловић у
ГРАД

Ћеловић

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
ГРАД
НСКА УПРАВА

СТРАНА

ПББ 284/31/1

610045194

COBISS

XXXI

ЦАРИНСКИ ЗБОРНИК

ЗАКОНА, РЕШЕЊА, УКАЗА, ПРАВИЛА,
УПУСТАВА И РАСПИСА

ЗА 1911. ГОДИНУ

I ДЕО.

У БЕОГРАДУ

ШТАМПАНО У ДРЖАВНОЈ ШТАМПARIЈИ КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

1911.

САДРЖАЈ

СТРАНА

Јануар.

Д.Р.Бр. 693. од 6. јануара.	Објаснење чл. 128. закона о Државном Главном Рачуноводству	1
Ц.Бр. 526. од 9. јануара	Поступак с робом аустроугарског порекла	2
Ц.Бр. 631. од 9. јануара	Уверења о пореклу ребе	3
Ц.Бр. 626. од 10. јануара	Страни посланици и конзули нису ослобођени од плаћања монополних такса	6
Ц.Бр. 644. од 10. јануара	Закон о тргоринском уговору између Србије и Аустро-Угарске	7
Ц.Бр. 940. од 12. јануара	Које су тканине десиноване	7
Ц.Бр. 941, од 12. јануара	Објаснење за примену бр. 505. уговора с Аустро-Угарском и примедбе уз исти број	8
Ц.Бр. 952. од 13. јануара	Увозно царинење селидбених ствари — тачка 24. чл. 6. закона о општој царинској тарифи	9
Ц.Бр. 1007. од 15. јануара	Повластица српског друштва за тетстилну индустр. пренета на текстилно друштво Косте Илића Синова, акционарско друштво	11
Ц.Бр. 1181. од 15. јануара	Забрана извоза кокошију	11
Ц.Бр. 13607/910 од 19. јан.	Плугови и делови плужни царине се по примедби после бр. 552. опште царинске тарифе, ако се докаже да се у земљи не израђују	12

Ц.Бр. 1389. од 18. јануара	Упуство о примени прилога В. уговора с Ауст.-Угарском о пограничном промету . . .	12
Ц.Бр. 1477. од 19. јануара	Царинење шупљег стакла само са шлифованим ободом и ивицом	15
Ц.Бр. 23125/910. од 21. јан.	Повраћај царинских дажбина по експедицијама поштанских пакета вршиће саме царинарнице	15
Ц.Бр. 1672. од 21. јануара	Извоз свиња у А.-Угарску да се врши на местима и на начин како је предвиђено одредбама уговора с Аустро-Угарском	16
Ц.Бр. 227. од 24. јануара	Установа споредне царинарнице брзо-паланачке . . .	17
Ц.Бр. 1760. од 24. јануара	Петар Станковић постављен за конзула Белгије у Нишу	17
Ц.Бр. 1761. од 24. јануара	Отправник аустро-угарског конзулата	18
Ц.Бр. 2126. од 26. јануара	Исправке у штампаном трговинском уговору с Аустро-Угарском	18
Ц.Бр. 2303, од 27. јануара	Издавање уверења о српском переклу робе	19
Ц.Бр. 2617. од 31. јануара	Продужење рока за извоз кокошију	20

Фебруар.

Ц.Бр. 2649. од 1 фебруара	Закон о државном рачуноводству ступио у живот 1. јануара 1911. године	21
Ц.Бр. 3120. од 8. фебруара	Молбе за одсуства ради лечења и за пензије какве доказе да имају	21
Ц.Бр. 3268. од 7. фебруара	Увоз пречишћене сирћетне киселине и сирћетне есенције допуштен кад се доноси из уговорних држава	23
Ц.Бр. 3365. од 8. фебруара	Фирнис при увозу да се анализира	
Т.Бр. 1813. од 12. фебруара	Бугарска за коју робу тражи уверење о пореклу робе . . .	24
Ц.Бр. 4497. од 23. фебруара	Царинење бонбона	26

Ц.Бр. 4548. од 23. фебруара	Који ће се докази примати у место уверења о пореклу робе	27
Ц.Бр. 4597. од 24. фебруара	Повраћај царинских дажбина да се врши само имаоцима права — сопственицима робе, повериоцима или пуномоћницима	27
Ц.Бр. 4643. од 24. фебруара.	Исправка штампаног трговинског уговора с Аустро-Угарском	29
Ц.Бр. 18381/910 од 27. фебр.	Спроводице да прате и шлепове натоварене домаћом робом	30

Март.

	од 3. марта.	Повластица Прашке Кредитне Банке, Ђирковића и и комп. из Београда и Браће Минх. индустријалаца из Параћина	30
Ц.Бр. 5444.	од 4. марта.	Повраћај царинских дажбина коме да се врши — допуна расписа Ц.Бр. 4597. од 24. фебруара 1911. године	37
Ц.Бр. 5862.	од 11. марта.	Да царинарнице не издају наредбама објашњења за која је надлежан само Министар Финансија (укидање расписа Ц.Бр. 6.592., од 16. VIII. 1907. и Ц.Бр. 23.807., од 20. XII. 1910. године)	37
Ц.Бр. 5791.	од 11. марта.	Трошаринске марке како да се жигошу	38
Ц.Бр. 6043.	од 14. марта.	Све главне царинарнице могу да царине робу из бр. 335.—344., под извесним условом	38
Ц.Бр. 6150.	од 15. марта.	Примена тачке 14. општих примедба уз V део тарифе	39
Ц.Бр. 6460.	од 18. марта.	Лекарија се може царинити и у Шапцу, Смедереву, Дубравици, Великом Градишту Радујевцу, Пироту, Нишу и Ристовцу	40
Ц.Бр. 6535.	од 18. марта.	Увоз српских салама у Ау-	

		стро-Угарску преко Земуна допушта се кад се поднесе уверење надлежног српског марвеног лекара	40
Ц.Бр. 6446.	од 19. марта.	Шефови дипломатских мисија не плаћају монополску таксу при увозу цигарета и дувана са стране	41
Ц.Бр. 6518.	од 19. марта.	Турска не тражи уверења о пореклу робе за српске производе	42
Ц.Бр. 6810.	од 21. марта.	Обустављање увозног царинења домина и карата за играње	42
Ц.Бр. 6190.	од 22. марта.	Забрана извоза кокошију .	42
Ц.Бр. 6246.	од 22. марта.	Надлештву Контроли Мера да се саопштава увоз мерила које има она да контролише	43
Ц.Бр. 6857.	од 22. марта.	Турски консули при увозу дувана и цигарета за своју личну потребу не плаћају монополску таксу	43
Ц.Бр. 7096.	од 24. марта.	Наплата таксе по 5 динара за сваки шпил карата и комплет домина пре увођење у живот закона о таксама	44
Ц.Бр. 7125.	од 24. марта.	Да се не примају у рад извозне декларације по којима се жели сировина или полуфабрикат извозно оцаринити на повратак	45
Ц.Бр. 7127.	од 24. марта.	Исправка грешака у штампању максималне и минималне тарифе	45
Ц.Бр. 7234.	од 26. марта.	Поднашање рачуна за робу у поштанским пакетима	46
Ц.Бр. 7245.	од 26. марта.	1.) Не морају се подносити декларације у дупликату. — 2.) За изналажење тежине робе важи пропис чл. 29. правила о дари. — 3.) Кад се у место уверења о пореку робе прима товарни лист, рачун или коносман, одобрење за то да се констатује на декларацији. 4.) Узимање угледа боја кад	

	су оне у рачуну тачно специфициране по врстама. — 5.) Све декларације, које се налазе код посленика, који су на дежурству, спроводе возова и одсуству, да се одмах и истог дана упућују на друге	46
Т.Бр. 3485. од 31. марта.	При увозу хране и варива преко Ристовца, одређена комисија за преглед задржаваће од сваког вагона по један килограм за углед	48

Април.

Ц.Бр. 7856. од 2. априла.	Примање представака о повраћају царинских дажбина	48
Ц.Бр. 8190. од 4. априла.	Састављање извода месечних расхода	49
Ц.Бр. 5787. од 5. априла.	Забрањује се управницима и благајницима царинарница продавање разних књига приватне својине	49
Ц.Бр. 8272. од 13. априла.	Који су представници занатлиског савеза	49
Ц.Бр. 8548. од 14. априла.	Таксене марке за карте и домине	50
Ц.Бр. 9188. од 20. априла.	Царинење препарата за предупређење и лечење болести винове лозе	52
Ц.Бр. 9335. од 22. априла.	Дозвољен улазак у Србију бечком листу „Die Zeit“	52
Ц.Бр. 9524. од 25. априла.	Како се царине прскалице пољопривредне	53
Ц.Бр. 9513. од 27. априла.	Подаци о рађању, венчању и смрти да се траже од општинских судова	53
Ц.Бр. 9723. од 27. априла.	Сув лук, кад се увози у пограничном промету с Аустро-Угарском, плаћа царину	54
Ц.Бр. 9809. од 29. априла.	Грађа која се из иностранства доноси да се увек жигује жигом за наплату државне трошарине	54
Ц.Бр. 9855. од 29. априла.	Конвенција о пловидби закључена између Србије и Ау-	

	стро-Угарске од 5. јуна 1882. год. престаје важити на дан 30. априла 1911. год.	55
Ц.Бр. 9967. од 30. априла.	Такса за одобрења ради претходног прегледа робе ца- ринске, да се лепа на молбу, а одобрења да се дају на то- варним листовима и ревер- сима	56
	Извод из финансијског за- кона за 1911.	56

Објаснење чл. 128. закона о Државном Главном Рачуноводству.

Распис.

(Д.Р.Бр. 693., од 6. јануара 1911. год.)

Свима рачунополагачима и наредбодавцима.

Одредбом чл. 128. зак. о Главном Државном Рачуноводству наређено је, да се плата, додатак, хонорар, пензија, дневница, подвознина и селидбина указних и неуказних чиновника и државних служитеља и надница и зарада раденика и мајстора у државним радионицама не могу узети у попис ни за каква потраживања кад би то и сам дужник одобрио или у залогу дао.

Закон о Главном Државном Рачуноводству ступио је у живот 1. јануара 1911. године и с тога, од тога дана ни једно државно надлештво не може примати обуставе на горе побројане приходе, ако би их који од државних чиновника или служитеља, раденика и мајстора у државним радионицама и пријавио, јер је одредбом члана 128. и 139. овога закона укинута уредба од 15. октобра 1856. год. ВН. 1580. (зб. IX. стр. 81.), која је дозвољавала и својеволне (административне) обуставе на горње приходе.

С тога а на основу чл. 6., 7. и 8. зак. о Државном Рачуноводству наређујем свима рачунополагачима и наредбодавцима: да у будуће не примају обуставе на приходе у члану 128. овога закона побројане и од лица тамо именованих а ако их ипак приме да их пошљу Главном Државном Рачуноводству подручног ми Министарства и од њега очекују моју одлуку по истима.

Разуме се по себи да се ово не односи на кредитне установе, које су побројане у III. ставу чл. 128. пом. зак. и под тамо означеним условима, а са ограничењем: да се за рачун и ових установа по истеку рока од 48 месеци предвиђеног у овоме ставу овога члана не могу вршити обуставе ако потраживања потичу из меничног потраживања.

Осим овога наређујем свима рачунополагачима да ми у року од 20 дана по пријему овога расписа пошаљу списак свију својеволно пријављених забрана са тачним означењима: кога је дана примљена, имена лица на чији је приход обустава при-

јављена, имена повериоца, величина дуга и је ли што обустављено и повериоцу издато или није.

Како је, даље, несумњиво да је намера законодавчева изражена у члану 128. пом. закона у томе, да се у року од 48 месеци, рачунајући од дана ступања у живот овога закона — 1. јануара 1911. године — имају дефинитивно регулисати или исплатити сва менична потраживања ма по чијем захтеву била обезбеђена, јер се од тога дана обезбеде на дохотке лица означених у овоме члану за сва менична потраживања искључују, — то је јасно, да рачунопологачи и наредбодавци нису дужни вршити обуставе по меничним дуговањима пом. лица после истеклог рока од 48 месеци, без обзира на то кад је обезбеђење приспело и да ли се у означеном року измирује или не.

С тога и наређујем да рачунопологачи и наредбодавци овако у будуће поступају.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Поступак с робом аустро-угарског порекла.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 526., од 9. јануара 1911. год.)

Поводом ступања у живот новог трговинског уговора између Србије и Аустро-Угарске дајем царинарницама ова објашњења:

1. Од дана ступања у живот тога уговора, роба аустро-угарског порекла има се сматрати као роба највећма повлашћене државе. Према томе, од тога дана и на сву ту робу, која се затече у царинским магацинима и приватним сместиштима, примењиваће се све уговорне одредбе и минимална тарифа.

2. Ако је за робу аустро-угарског порекла, која се на дан ступања у живот тога уговора већ затекла у царинским магацинима и приватним сместиштима, раније поднесена увозна декларација, па био извршен преглед или не, у декларацији ће се ако је и у тарифи уз уговор са Аустро-Угарском остао неизмењен сам текст тарифске позиције, по званичној дужности извршити преправка прорачуна дажбина, с обзиром на тарифу уз уговор са Аустро-Угарском и остале уговорне одредбе, ако је таква роба у њима обухваћена, те се прорачун мора исправљати.

3. Ако је ради поправке прорачуна по већ раније примљеним декларацијама потребно да се изврши и накнадни преглед, у случају неједнакости текста тарифских бројева, царинарница ће на писмену молбу декларанта наредити да се накнадни пре-

глед изврши и записником, који ће и декларант потписати, утврди по званичној дужности тачно стање каквоће робе с обзиром на прописе новог уговора са Аустро-Угарском и остале уговорне одредбе. Према резултату који се у записнику изложи, царинарница ће наредити исправку већ учињеног прорачуна дажбина у декларацији.

4. По декларацијама у којима је утврђена кажњива нетачна пријава робе аустро-угарског порекла неће се вршити накнадни преглед ни измена прорачуна дажбина, али ће се решења доносити с обзиром на уговорне одредбе и ставове у колико би исти блажи били за ту врсту спорне робе.

Нека се царинарнице по овоме објашњењу управљају, а о пријему расписа нека известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Уверења о пореклу робе.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 631., од 9. јануара 1911. год.)

На основу чл. 273. царинског закона а по саслушању Царинског Савета решио сам и наређујем царинарницама:

1. Ради примене уговорне односно минималне тарифе и прибирања тачних статистичких података, царинарнице ће редовно захтевати од деклараната да подносе уз декларације и уверења о пореклу робе.

Уверења о пореклу робе могу издавати месне трговачке и индустријске коморе, царинарнице код којих се експедиције врше, било на граници или у унутрашњости дотичне земље, полицајске и општинске власти — одакле се роба шаље. Примаће се и она уверења која издају трговачка удружења (*Kollegium gremium* и сл.) која врше јавно-правне функције трговачких комора.

Сва горе наведена надлештва и установе могу потврђивати порекло робе и на оригиналним рачунима, који ће у таквим случајевима служити као уверења о пореклу робе.

Оваква уверења морају се безусловно увек подносити, кад је у питању примена диференцијалног царинења према пореклу робе односно царинења нарочите врсте робе из појединих крајева.

Оваква уверења прилажу се уз уникате односних декларација.

2. У уверењу о пореклу робе мора бити означена врста и количина робе (брutto тежина односно број комада), број ко-

лета, марке, нумере, место производње и име пошиљаоца. У уверењу треба да је изриком означено да ли је роба производ индустрије и земљорадње дотичне земље, или долази из њеног слободног промета.

Уверење о пореклу не мора да гласи на сопственика робе и подносиоца декларације, али се мора у свему слагати са самом робом.

3. Изузетно од наређења у тач. 1. и 2. вреде ови прописи:

а) По одобрењу управника царинарнице могу се примити као пуноважан доказ о пореклу и она уверења, која се у неколико не би слагала с робом у погледу облика, марке и нумере колета, или би бруто тежина одступала до закључно 10% преко или испод означене тежине у уверењу, ако се нађе, да се иначе, према осталим подацима такво уверење односи на дотичну робу и да се према томе због тог неслагања не доводи у сумњу порекло робе.

б) За робу, која долази за државна надлештва, општине, округе, срезове, кад је они непосредно набављају, примаће се као доказ о пореклу од тих надлештава оверени преписи оригиналних директних товарних листова или такви преписи оригиналних рачуна.

в) За поштанске пошиљке које долазе за приватна лица која се не баве трговином, ако их не прати прописно уверење о пореклу, служиће као доказ о пореклу оригиналне поштанске спроводнице с царинским страним декларацијама, а те исправе и оригинални товарни листови служиће као доказ о пореклу књига сваке врсте и музичких нота.

г) За робу из неевропских земаља могу издавати уверења о пореклу сва надлештва и установе побројане у тач. 1. овога расписа, и то како она у приморским европским пристаништима, тако и она из других места, где би таква роба била привремено смештена или транзитирала.

Примаће се и уверења у којима трговачке индустријске коморе једне земље тврде, да је односна роба пореклом из неке друге европске државе.

д) За робу коју путници собом доносе, долазећи из суседних уговорних земаља, примењиваће се уговорна односно минимална тарифа и без доказа о уговорном пореклу робе.

ђ) Ако увозник није у стању да одмах поднесе прописно уверење, царинарница може на писмену молбу декларанта, ако нема особитих разлога за сумњу о пореклу робе, решити и дозволити, да се место уверења прими оригинални товарни лист односно коносман, оригинални рачун или оригинална преписка о набавци робе, које ће се хартије као и уверења прилагати уникату декларације. У недостатку и горњих исправа, може се примити на место уверења о пореклу и акт конзулата дотичне земље одакле је роба, којим би се утврђивало порекло робе.

е) Како се у царинским магацинима и стовариштима, а вероватно и на путу за Србију налази велика количина робе

аустро-угарског порекла која није снабдевена прописним уверењем о пореклу, то ће царинарнице за време од месец дана рачунајући од дана објаве овога расписа, за сву такву робу као уверење о аустро-угарском пореклу примати све исправе побројане у тач. 3. ђ. овога расписа.

ж) За робу која се сада налази у приватним сместиштима, као доказ о пореклу служиће назначење порекла у односној сместишној декларацији, које је у своје време извршено према оригиналним документима која су била приложена уз дотичне декларације.

4. За уверења о пореклу и остале исправе које као таква уверења служе, неће се захтевати превод и потврда превода ако су написане на руском, француском или немачком језику, а исто тако ако су написана на коме другом језику који се разуме у царинарници.

Ако се једно уверење или исправа односи на робу која се царини по више декларација, оригинално уверење ће се приложити уз прву декларацију, а уз доцније декларације декларант ће бити дужан да поднесе, с позивом на декларацију уз коју је приложено уверење препис тога уверења односно исправе који ће царинарница потврдити по наплати таксе.

У случајевима кад царинарнице посумњају у истинитост уверења о пореклу и његовој тачности, да се не би извршило царинење на штету државне касе, царинарница ће ми доставити све исправе и друге доказе о неисправности уверења на оцену и очекивати даља наређења како ће поступити са односним пошиљкама у погледу царинења.

Овим се расписом укидају расписи:

Ц.Бр. 21.580 од 3. новембра 1909. г. којим су сва ранија наређења о поднашању уверења о пореклу била укинута, за тим, Ц.Бр. 22.632 од 16. новембра 1909. год., Ц.Бр. 25.535 од 14. децембра 1909. год., Ц.Бр. 120 од 6. јануара 1910. год. Ц.Бр. 8.751 од 18. маја 1910. год., Ц.Бр. 12.366 од 10. јула 1910. год., Ц.Бр. 12.377 од 9. јула 1910. год., Ц.Бр. 15.487 од 27. августа 1910. г. и Ц.Бр. 19.867 од 27. октобра 1910. године.

Нека се царинарнице по овоме наређењу управљају а о пријему расписа известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

**Страни посланици и конзули нису ослобођени од плаћања
монополских такса.**

Свима царинарницама.

(Распис Ц.Бр. 626., од 10. јануара 1911. год.)

Административно Одељење Министарства Финансија актом својим А.Бр. 14. од 7. јануара текуће године доставило је Царинској Управи следеће:

»Решењем Господина Министра Финансија од данашњег А.Бр. 14, одобрена је одлука Управног одбора Самосталне Монополске Управе од 31. децембра 1910. године М.Бр. 32.881. која гласи: да се страни посланици и конзули не ослобођавају монополске таксе приликом увоза монополских артикала са стране, пошто се монополска такса не може сматрати као царина, а од које ни наши посланици на страни нису ослобођени, а тако исто не издавати им монополске артикле у пола цене, пошто ни наши посланици ту повластицу не уживају, сем дувана као што је одлуком са 58. саст. пр. год. М.Бр. 25.177 решено.«

»Пошто се овом одлуком мења ранија одлука, по којој је страним посланицима и конзулима био дозвољен слободан увоз свих монополисаних предмета (»в. формулар уверења. Напомена, став 2«), — то се ово саопштава Царинској Управи, а у вези писма од 30. новембра пр. године А.Бр. 1.762, с молбом за наређење царинским властима, да при увозу свих монополских артикала од страних посланика и консула наплаћује монополску таксу, колико она буде за поједине предмете, по извешћу, које о томе Царинска Управа добија од Монополске Управе.

»Ово ће важити од 1. фебруара тек. године.«

Препоручује се царинарници, да од првог (1.) фебруара ове године у свему поступа по предњој одлуци Самосталне Монополске Управе, а о пријему овог претписа извести Царинску Управу.

По наредби
Министра Финансија,
Начелник,
Д. В. Стевановић с. р.

Занон о трговинском уговору између Србије и Аустро-Угарске

Дешеша

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 644., од 10. јануара 1911. год.)

Закон о трговинском уговору између Србије и Аустро-Угарске, који је обнародован у јучерашњем, 6. броју, „Српских Новина“, а ратификован данас, ступа у живот ноћас у 12 сахати.

С тога нека царинарнице од тога доба примењују одредбе тога новог уговора и робу аустро-угарског порекла, која се затече у царинарници и сместиштима, царине по најповлашћенијим уговорним одредбама и минималној тарифи.

Нека се царинарнице по овоме наређењу управљају а о пријему расписа извести овим путем Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Које су тканине десиноване.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 940., од 12. јануара 1911. год.)

На основу чл. 20. закона о општој царинској тарифи и по саслушању Царинског Савета решио сам и дајем царинарницама ово објашњење.

Као десиноване тканине у примени и опште и уговорне тарифе, с изузетком тила, бобинеа и петинеа, сматраће се тканине код којих се само основом и потком раде шаре, фигуре, цвеће, арабеске и други слични украси. Према томе неће се за десиноване сматрати тканине глатке и с платненим везивањем, серж, сатин и тканине које су добиле таласаст или ребраст изглед уткивањем дебљих жица потке и основе.

Овим се објашњењем укида распис Ц.Бр. 12.000 од 1. јуна 1907. године,

Нека се царинарнице по овоме објашњењу управљају а о пријему расписа извести Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Објаснење за примену бр. 505. уговора с Аустро-Угарском
и примедбе уз исти број.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 941., од 12. јануара 1911. год.)

На основу чл. 20. закона о општој царинској тарифи а по саслушању Царинског Савета решио сам и дајем царинарницама ово објашњење:

Број 505. тарифе уз нови уговор с Аустро-Угарском одступа у погледу царинења стоног порцуланског посуђа и друге у тој позицији поменуте робе, од опште тарифе, те се по тач. 1. а) поменутог бр. 505. уговорне тарифе царини таква роба, кад је бела или у маси обојена, па и с рељефима и обојеним или позлаћеним ивицама у свима ширинама и облику. Поред тога, примедбом уз тај тарифски број објашњено је, да се као обојене и позлаћене ивице сматрају ивице у непрекинутим линијама па и кривим, без обзира на њихов број и дебљину, и да ове линије могу ипак бити местимично прекинуте украсима, али ови последњи не треба да образују непрекидну шару.

Ове горње одредбе имају се тако разумети, да се у примени уговорне тарифе при царинењу поменуте робе неће правити разлика у томе да ли је иста снабдевена тањим или ширим, обојеним или позлаћеним ивицама, као што се при царинењу такве робе неће узимати у обзир ни постојање већег или мањег броја таквих линија и пантљичастих ивица кад су непрекинуте, па биле оне паралелне, неравноодстојне, праве или криве. Поред тога, као што се у поменутој примедби наглашава, такве танке или шире (пантљичасте) ивице, могу ипак бити местимице прекинуте украсима, али ови украси не смеју да образују непрекидну шару. Ова се одредба има тако разумети, да такви украси, који могу бити и шаре, живописи, цвеће и т. сл., морају бити на непретежној величини површине уметнуте у прекиде ивица, а да ни у коме случају не могу образовати непрекидну шару од таквих украса.

Ма да је уговорено да се неће узимати у обзир број ивичних линија и њихова ширина ипак је јасно, да се такве тање или шире ивице (Bordures), према самом значењу тога термина, не могу протезати преко целе површине, већ само по ивицама горње и доње, спољне или унутрашње стране предмета, као и по његовим глатким или рељефним дршкама (код чинија, шољица и сл.).

Нека се царинарнице по овоме објашњењу управљају, а о пријему расписа известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Увозно царинење селидбених ствари — тачка 24. члан 6.
закона о општој царинској тарифи.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 952., од 13. јануара 1911. год.)

Да би се заинтересовани могли управљати и у погледу слободног увоза селидбених ствари ја сам, на основу чл. 20. закона о општој царинској тарифи и по саслушању Царинског Савета решио и дајем царинарницама ово упуство:

Под досељеничким стварима о којима је реч у чл. 6. тач. 24. закона о општој царинској тарифи, сматра се само *употребљавано* одело и покућанство које носи видљиве знаке употребе, и у најнеопходнијој мери, те за које се, према каквоћи и количини, може с поузданошћу веровати, да ће служити само за приватну домаћу и то најнеопходнију потребу, а не за радње и трговине досељеника.

Као такво покућанство, које ће се пуштати слободно сматраће се (поред употребљиваног одела и рубља) одговарајући број постеља и другог намештаја, кухињског посуђа, машине за шивење итд., за потребу досељеника и чланова његове породице.

Неће се слободно од царине пуштати посуђе и у опште израде од драгог метала, клавири, луксузна кола и амови, велосипеди, аутомобили, ни предмети подложни наплати државне трошарине и монополске таксе, као ни јела, пића, сировине, полуфабрикати, тканине, нити друге непрерађене материје, као ни у опште очевидно нови и неупотребљавани предмети.

Ослобођавања селидбених ствари у опште вршиће се на основу решења главних царинарница, и само по оним молбама, које се буду подносиле, док су селидбени предмети још у царинарници. Противу тих решења главних царинарница има места жалби по чл. 195. царинског закона. Та решења, по свршеним експедицијама, слаће царинарнице Царинској Управи на одобрење, а по том ће их прилагати уникату односне декларације.

Досељеници ће бити дужни, да уз молбу коју подносе за ослобођење царине на селидбене предмете једновремено поднесу и уверење општинске или полицијске власти онога места у иностранству из кога се исељавају а у коме су стално живели.

У томе уверењу мора бити назначено:

- 1). Чији је држављанин дотични исељеник.
- 2). Његово занимање.
- 3). Са колико се чланова породице и укућана, и којим за Србију исељава.
- 4). Колико је у томе месту стално живео.
- 5). Које предмете и у којој количини исељеник отуда за Србију пресељава, као и колико и које стоке одгони.

Поред тога, досељеник је дужан уз молбу а поред горњег страног уверења једновремено поднети *и уверење општинске власти места где се досељеник досељава*, у коме мора бити назначено:

1). Кога је се дана дотични досељеник и са којим члановима породице доселило, а по могућству и

2). Податке о стану досељеника (у којој је улици, као и из колико се одељења стан састоји).

По изузетно од овога, могу управници царинарница ослободити и без страног уверења, само на основу уверења општинске власти места где се дотични досељава, раднике и лица која се досељавају са алатима и незнатном количином покућанства.

У случају када досељеник досељава употребљиване машине и делове истих, кад ти предмети по тарифи нису слободни од царине, царинарница ће од досељеника примати молбе за ослобођење али ће их ради доношења решења слати Царинској Управи на решење.

Стока за рад или приплод пуштаће се досељеницима слободно само, ако је према досадањем његовом занимању била неопходна и то у мери која је означена у чл. 6. тач. 24. закона о општој царинској тарифи и количини која је назначена у уверењу стране власти о исељавању.

Ступањем у живот новог трговинског уговора између Србије и Аустро-Угарске од 11. текућег месеца измењене су погодбе из чл. 6. тач. 24. закона о општој царинској тарифи, које су до сада важиле у погледу ослобођавања досељеника од плаћања дажбина на сеобне предмете, те ће од сада за такве случајеве вредити за ослобођавање *досељеника држављана уговорних земаља* прописи чл. XI. тач. 6. поменутог уговора, без обзира на њихову народност и занимање, али се исти по начелу највишег повлашћења могу користити аутономним прописима чл. 6. тач. 24. закона о општој царинској тарифи у колико би исти били повољнији по досељеника, као што је случај са слободним увозом досељеничке стоке.

Одредба опште тарифе о досељавању српских поданика који се враћају у Србију после двогодишњег бављења у иностранству, остаје у важности. Изузетак од овога може бити само за оне случајеве, кад се све ствари при извозу огласе на повратак, те се у смислу прописа царинског закона сваки комад обележи жигом, а и тачно премери и преброји, и то само ако се такве ствари у законом року врате.

Царинарница неће за селидбене ствари од досељеника захтевати да у декларацијама поднесе тарифску пријаву, већ ће се у декларацији само назначити: „употребљавано покућанство — сеоба“. Али досељеник је дужан, да по тарифи за царицење пријави све ствари, које нису у односном списку обухваћене нити су решењем од царине ослобођене, а исто тако и ствари које су при извозу обележене и оглашене „на повратак“.

Ако се сеобни предмети не увезу сви у исто време, до-сељеник ће моћи под овом законском олакшицом и по накнадном решењу увести остатак селидбених предмета најдаље у року од 30 дана од дана његовог досељавања у Србију.

Накнадно ослобођавање од дажбина на селидбене ствари после њиховог увозног царињења и износа из царинарнице, неће се дозвољавати.

Овим се укида распис ЦБр. 14.269 од 8. августа 1910. године и сва ранија наређења противна овоме распису.

Нека се царинарнице по овоме објашњењу управљају а о пријему расписа нека известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Повластица ерпског друштва за текстилну индустрију пренета на текстилно друштво Косте Илића Синова акционарско друштво.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 1007., од 15. јануара 1911. год.)

Саопштава се царинарницама, ради знања и њиховог управљања, да је Господин Министар Народне Привреде, решењем својим од 4-ог овог месеца Т.Бр. 76, одлучио: да се повластица, коју прво ерпско друштво за текстилну индустрију ужива по закону од 3. марта 1910. год., за ткање, фарбање, белење, и штампање шамија, марама и цицева, пренесе са свима правима и обавезама на текстилно друштво Косте Илића, Синова акционарско друштво.

О пријему овог расписа царинарница ће известити Царинску Управу.

По наредби
Министра Финансија,
Начелник,
Д. В. Стевановић с. р.

Забрана извоза кокошију.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 1181., од 15. јануара 1911. год.)

У смислу представке Господина Министра Народне Привреде Т.Бр. 303. од 11. овог месеца, а на основу чл. 273. ца-

ринског закона и чл. 15. закона о општој царинској тарифи а по овлашћењу Министарског Савета решио сам да се у интересу унапређења домаћег живинарства *забрани извоз кокошију*, било у живом или закланом стању у месецима фебруару, марту и априлу ове и сваке наступајуће године.

Наређујем царинарницама, да се по овоме најстрожије управљају а о пријему расписа одмах известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Плугови и делови плужни царине се по примедби после бр. 552. опште царинске тарифе, ако се докаже да се у земљи не израђују.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 13607./910., од 19. јануара 1911. год.)

Поводом покренутог питања, да ли се и на делове плугова односи примедба после бр. 552. опште царинске тарифе, — ја сам на основу чл. 20. закона о општој царинској тарифи а по саслушању Царинског Савета решио, да се по наведеној примедби имају царинити као плугови и делови плужни, ако се уверењем Министарства Народне Привреде докаже, да се такви делови у земљи не израђују.

Нека се царинарнице по овоме моме објашњењу управљају, а о пријему расписа нека известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Упуство о примени прилога В. уговора с Аустро-Угарском о пограничном промету.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 1389., од 18. јануара 1911. год.)

У прилогу В. уговора с Аустро-Угарском предвиђене су нарочите олакшице за погранични промет. У циљу правилне примене тих одредаба решио сам и дајем царинарницама ово упуство :

1.) Одредбе овога прилога В. по правилу не чине никаква ограничења у погледу на количину и вредност дотичних предмета који се увозе или извозе у пограчном промету. Изузетак од овога је где је изрично друкче одређено, као што је то у тач. 1. под а), и), ј) поменутог прилога В.

2.) Сви производи споменути и побројани у прилогу В. под 1. слободни су при увозу и извозу од царине, а споредне таксе ће се, у смислу уговорних одредаба, наплаћивати само за стварно извршене услуге и лежање робе преко слободног рока.

3.) Овакви предмети нису ослобођени од плаћања трошарине у колико постоје или би се завеле.

4.) Од извозника домаћих производа побројаних у тач. 1. прилога В., неће се тражити никаква уверења, али ће се на извозним декларацијама и признаницама увек стављати поред имена извозника и место његовог сталног пребивања, да би се утврдило да је дотични извозник становник пограничне зоне.

5.) За такву робу из пограничног промета, кад се царини по ситничким признаницама, неће се наплаћивати такса за признаницу, али ће се наплаћивати декларациона такса, кад се царинење врши по декларацији.

6.) Не могу се из пограничног промета увозити без наплате царине и других дажбина дрва за гориво и друга дрва, па и кад се увозе из закупљених земљишта у суседној земљи.

7.) Ради ослобођења царине на увоз хране у снопу или класу, варива, цигаља, црепова и ћерамида, потребно је да увозник поднесе уверење стране извозне царинарнице, полицијске или општинске власти, да су ти предмети из пограничне зоне о којој је реч у тач. 3. поменутог прилога В.

8.) За робу из пограничног промета побројану у прилогу В. под 1. а), в), г), д), ђ), е), ж), з) и ј), кад се увози из пограничног промета, по прописима тих одредаба неће се тражити никакво уверење па ма ко их увозио.

Предмети наведени под ј. тач. 1. — свеже месо и жива живина у означеној количини могу се увозити само преко увозних станица означених за сточни промет. Свеже месо мора бити снабдевено уверењем марвеног лекара, којим се сведочи, да је од здраве стоке, која је пре и после клања прегледана и нађена без примедба у погледу ветеринарске и санитетске полиције. Перната живина пак мора бити снабдевена уверењем државног марвеног лекара, у коме ће се потврдити, да је здрава и да је пореклом из незараженога места. Увоз овај подлежи контроли државног марвеног лекара; али ако овај није присутан, или би био спречен да изврши преглед дотичнога предмета, царинарница ће допуштати увоз ако су поднесена прописна уверења.

Слатко, кисело и усирено опавлачено млеко, сир и свеж путер могу се увозити без уверења о здравствениости.

9.) За слободан увоз свежих баштованских производа и свежег воћа (прил. В, 1, к), неће бити потребно одобрење ни Ми-

нистарства Народне Привреде ни других власти нити ће се, до даље наредбе, захтевати страна уверење о незаражености те робе.

10.) За уверење о здравствениости меса и живине из пограничнога промета, неће се наплаћивати никаква такса, а тако исто ни за преводе, којих мора бити, ако уверење није састављено на српском језику.

11.) Предмети побројани у прилогу В. под 1. к. кад их непосредно преко границе увозе у мањој количини путници и приватна лица за своју потребу, или кад их увозе лица са прописним уверењем о вођењу пограничне трговине, пуштаће се без наплате царине и неће се тражити никакво уверење о пореклу. Напротив, кад их увозе друга, сем горе поменутих лица, а не подноси се на уверење надлежне власти да је односна роба из пограничне зоне, примениће се уговорна односно минимална царинска стопа ако се уверењем о пореклу и другим исправама утврди уговорно порекло.

12.) Подносиће се уверење о пореклу према постојећим прописима за сву осталу робу, која се не може користити повластицама за погранични промет а преноси се сувим или непарним бродовима непосредно у пограничној зони преко границе, у колико се она не би сматрала као роба коју путници собом доносе. Царинарница ће за овакву робу као уверење о пореклу а без писмене молбе примати и оригиналне рачуне у колико их као такве призна.

13.) Лицима која желе да се стално баве пограничном трговином и користе олакшицама за погранични промет, издаће царинарница, код које дотични врше сталан прелаз, уверење, а на основу страног уверења о томе. Оваква уверења царинарнице ће издавати без наплате таксе у смислу одредбе у претпоследњем ставу тач. 1. поменутог прилога В. а она ће вредити само за једну годину.

Та уверења мораће се царинарници показати приликом сваке увозне експедиције побројаних предмета у тач. 1. прилога В, да би се на односној декларацији или ситничкој признаници ставила потребна напомена с позивом на број тога уверења.

14.) Кад се поменута роба из пограничног промета с обзиром на њену вредност мора писменом пријавом пријавити и по декларацији царинити, подносиће се пријава и декларација.

Царинарнице ће бити дужне да воде рачуна о царинском поступању у суседној земљи са нашом робом у пограничном промету, па ће ме о сваком повољнијем или неповољнијем поступању одмах извештавати.

Нека се царинарнице по овоме објашњењу управљају, а о пријему расписа известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Царинење шупљег стакла само са шлифованим ободом и ивицом.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 1477., од 19. јануара 1911. год.)

Ма да је у примедби 2. уз бр. 510 опште царинске тарифе одређено да се шупље стакло само са шлифованим ободима односно ивицама неће због тога царинити као шлифовано, ипак, приметно сам, да поједине царинарнице такву робу погрешно царине и по тач. 3., а неке по тач. 1. поменутог бр. 510. тарифе.

С тога, а ради правилне примене тарифе, на основу чл. 20. закона о општој царинској тарифи и по саслушању Царинског Савета решио сам и наређујем царинарницама, да шупље стакло само са шлифованим ободом и ивицом царине по тач. 2. броја 510. тарифе, ако остале обраде не би повлачиле царинење по скупљем ставу, јер се исто не може царинити по тач. 1. тога броја с тога, што та тарифска позиција искључује свако шлифовање, а не може се царинити ни по тачки 3. према гласу саме примедбе 2. уз тај тарифски број.

Шупље стакло са глатким ивицама које су глатким постале при самом накнадном т. зв. округлом топљењу, неће се сматрати као шлифовано, већ ће се царинити према осталим обрадама, па ако је нешлифовано, непресовано, несечено, нешарано, цариниће се по тач. 1. бр. 510. тарифе, као што је случај са таквим стаклима за лампе (цилиндрима) са глатким ивицама добивеним при топљењу.

Нека се царинарнице по овоме објашњењу управљају, а о пријему расписа известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Повраћај царинских дажбина по експедицијама поштанских пакета вршиће саме царинарнице.

Свима царинарницама.

(ЦБр. 23.125./1910., од 21. јануара 1911. год.)

Поводом покренутог питања да ли ће повраћај царине по експедицијама поштанских пакета из ранијих месеца, кад је приход већ предат Главној Државној Благајни, у смислу чл. 40. поштанско-царинског правилника саме царинарнице вршити

чим се спорни пакет извезе из земље, или ће у смислу чл. 276. царинског поступка, захтеве за повраћај царинских дажбина у таквим случајевима слати мени на одобрење, — ја сам, а у циљу омогућавања правилне и лакше манипулације са новцем, као и у пословима око односних експедиција, по саслушању Царинског Савета, на основу чл. 273. царинског закона и чл. 40. правилника поштанско-царинског решио: да царинарнице без мојега претходнога одобрења изузетно од чл. 276. царинског поступка саме врше повраћаје царинских дажбина по експедицијама поштанских пакета па и у случајевима, када су исте извршене у ранијим месецима т. ј. када су приход свој већ послале Главној Државној Благајни.

Нека се царинарнице према овом моме наређењу управљају, а о пријему расписа нека известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Извоз свиња у Аустро-Угарску да се врши на местима и на начин како је предвиђено одредбама уговора с Аустро-Угарском.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 1672., од 21. јануара 1911. год.)

Према одредбама новог трговинског уговора с Аустро-Угарском, извоз свиња и друге стоке може се вршити само на начин и на местима, како је у томе уговору предвиђено.

С тога, на основу чл. 273. царинског закона и по саслушању Царинског Савета наређујем царинарницама, да се у погледу извоза свиња и друге стоке и сточних сировина најстрожије придржавају поменутих уговорних одредаба, и безусловно одмах забране тај извоз свакоме, ко би га захтевао или покушао учинити мимо прописа, ван одређеног времена и царинарнице, а са кривцима који се противу овога огреше по закону поступи.

Нека се царинарнице по овоме наређењу управљају, а о пријему расписа известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Установа споредне царинарнице брзо-паланачке.

Обзнана.

Господин Министар Финансија, по саслушању Царинског Савета, а на основу чл. 216., 217. и 220. царинског закона и чл. 8. царинског поступка, решио је:

да се у интересу трговине и саобраћаја установи споредна царинарница брзо-паланачка, с надлежношћу прописатом расписом Ц.Бр. 4.698., од 12. марта 1906. године;

да споредна царинарница брзо-паланачка у погледу рада, администрације и надзора, потпадне под главну царинарницу неготинску у Радујевцу;

да царинарница брзо-паланачка заузме целу царинску линију између Михајловца и Велеснице; и

да царинарница брзо-паланачка отпочне свој рад од првог марта 1911. године.

Предње решење Господина Министра Финансија саопштава се трговачком свету, ради знања и управљања.

Ц.Бр. 227. Из Царинске Управе Министарства Финансија 24. јануара 1911. године, у Београду.

Петар Станковић постављен за конзула Белгије у Нишу.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 1.760., од 24. јануара 1911. год.)

Министарство Иностраних Дела известило је Царинску Управу, да је г. Петар Станковић постављен за конзула Белгије у Нишу, са надлежношћу и за округе: крагујевачки, крајински, крушевачки, ужички, пиротски, чачански, тимочки, топлички и врањски.

Предње се саопштава царинарници ради знања и управљања, с тим, да одговори о пријему овога расписа.

По наредби
Министра Финансија,
Начелник,
Д. В. Стевановић с. р.

Отправник аустро-угарског конзулата.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 1.761., од 24. јануара 1911. год.)

Министарство Иностранних Дела известило је Царинску Управу, да је овдашњем аустро-угарском вице-конзулу г. Др. Хајнриху Вилднеру поверено отправљање послова овдашњег аустро-угарског конзулата.

Предње се саопштава царинарници ради њеног знања и управљања, с тим, да одговори о пријему овога расписа.

По наредби
Министра Финансија,
Начелник,
 Д. В. Стевановић с. р.

Исправке у штампаном трговинском уговору с Аустро-Угарском.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 2.126., од 26. јануара 1911. год.)

Приликом коректуре при штампању новог трговинског уговора с Аустро-Угарском пропуштено је да се учине ове исправке:

1). На страни 32. код бр. 431. 1. б., у место „бронзиране, позлаћене, посребрене,“ треба да стоји: „лаковане, полиране, фурниране.“

2). На страни 34. код бр. 433. 2. а., треба изоставити речи: „али нениклованим и неорнаментованим.“

3). На страни 52. код бр. 559. 2. г., погрешно је реч „полиране“ штампана курсивом место обичним слогом.

Нека царинарнице учине ове исправке, а о пријему расписа известе Царинску Управу.

По наредби
Министра Финансија,
Начелник,
 Д. В. Стевановић с. р.

Издавање уверења о српском пореклу робе.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 2.303., од 27. јануара 1911. год.)

На основу чл. 273. царинског закона наређујем царинарницама, да извозницима домаће робе, која се буде извозила код дотичне царинарнице, увек на њихов усмен захтев бесплатно издају по обрасцу, који ће им се послати писмена уверења о српском пореклу робе.

Нека се царинарнице по овом наређењу управљају, а о пријему расписа извести Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Уверење о пореклу Certificat d'origine

Царинарница у

Le bureau de Douane de

тврди да је роба доле побројана порекла српског

certifie que les marchandises ci-dessous spécifiées sont d'origine serbe

Садржај
Specification

Колета — Colis					Наименовање робе Dénomination des objets
Количина Quantité	Паковање Emballage	Знак Marques	№	Бруто тежина Poids brut	

Рађено у царинарници

..... 1911. год.

Fait au Bureau de Douane de

le 1911.

М. П. Управник царинарнице

L. S. Le chef du Bureau de Douane de

Продужење рока за извоз кокошију.

Свима царинарницама.

(ЦБр. 2.617., од 31. јануара 1911. год.)

Господин Министар Народне Привреде под 29. јануаром ове године ТБр. 1215, упутио је Господину Министру Финансија писмо ове садржине:

»На моју представку од 11. ов. мес. ТБр. 303, а на основи чл. 15. закона о општој царинској тарифи изволели сте издејствовати решење Министарског Савета, да се у месецима: фебруар, март и април стално забрани извоз кокошију било у живом било у закланом стању, пошто за то време кокошке носе највише јаја.

Дирекција Српских Државних Железница, писменом својим од 28. овог месеца Бр. 4327 учинила ми је ову представку:

»Због оскудице у вагонима који су удешени за пренос пернате живине железница није могла превући све пријављене транспорте и ради тога је тражила позајмицу 30 вагона (за пренос живине) од суседне железнице.

»Да би се заштитили интереси наших трговаца, Дирекцији је част предложити том Министарству: да се продужи рок извоза пернате живине до времена док се до сада покупована живина не експортира.

»Моли се Министарство за што брже решење и извештај по овом предлогу«.

Сем тога, неки су извозници, не предвиђајући да ће наступити забрана извоза кокошију, учинили многе закључке чија неиспуњења могу донети осетне штете и по њих и по нашу извозну трговину.

С тога ми је част молити Вас, да се *изузетно само за ову годину* у погледу забране извоза кокошију, било у живом било у закланом стању, у интересу трговине, учине ова два изузетка:

1). За све оне извознике који су од Дирекције Српских Државних Железница благовремено тражили да им се до 31. овог месеца ставе на расположење вагони за извоз пернате живине, па нису могли добити услед немања вагона, што они приликом извоза надлежним органима имају доказати уверењем Дирекције Српских Државних Железница;

2). За све оне извознике којима Министарство Народне Привреде изда уверење, на основи несумњивих доказа да су учинили закључке пре публиковања обзнане у „Српским Новинама“ о забрани извоза кокошију, почев од 1. фебруара сваке године, без обзира у ком се месецу учињени закључци имају извршити.

Предмет је веома хитне природе«.

Саопштава се ово царинарници с препоруком да по горњој представци Господина Министра Народне Привреде у свему поступа, а о пријему овог расписа и Царинску Управу извести.

По наредби
Министра Финансија,
Начелник,
 Д. В. Стевановић с. р.

**Закон о државном рачуноводству ступио у живот
 1. јануара 1911.**

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 2.649., од 1. фебруара 1911. год.)

Пошто је закон о Државном Главном Рачуноводству ступио у живот од 1. јануара ове године, препоручује се царинарницама, да при постављању, односно премештају *указног особља*, у погледу издавања плате, тачно и у свему поступају по чл. 126. наведеног закона.

Што се тиче плата *неуказних службеника*, царинарнице ће поступати по специјалним наређењима, којима им се саопштавају поставке, односно премештаји ових службеника.

По наредби
Министра Финансија,
Начелник,
 Д. В. Стевановић с. р.

**Молбе за одсуства ради лечења и за пензије какве доказе
 да имају.**

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 3.120., од 8. фебруара 1911. год.)

Господин Министар Финансија наредио је овој Управи, да саопшти царинарницама његов претпис од 1. овог месеца А.Бр. 257. следеће садржине:

„Поједини чиновници подручне ми струке, обраћају ми се са молбом да им, у смислу § 19. закона о чиновницима грађ. реда, одобрим одсуство од дужности, ради лечења и боловања.

Други опет, по праву § 71. истог закона, траже да се ставе у пензију на основу тач. 2. или 3. § 69. пом. закона.

И једни и други, као доказ за своје тражење, подносе лекарска уверења о стању свога здравља издата им, било од државних било од приватних лекара.

У већини случајева тих тражења, како за одсуство тако и за пензију, нашао сам да нису испуњени услови ни из § 19. ни 69. закона о чиновницима грађ. реда; јер многи чиновници сматрају да је довољно само поднети лекарско уверење о болести, па да они имају права да им се по молби учини. Лекарске пак сведоџбе махом су нејасне, пошто се из њих не види да ли би се дотични чиновник, према болести коју има, могао лечити и поред отправљања поверене му дужности, или му је, с обзиром на болест, потребно одсуство од дужности ради лечења и боловања.

По § 19. реченог закона одсуство се даје само по важној потреби, а по § 69. тач. 2. и 3. молба за пензију не може се одбити само тада ако је дотични чиновник због телесне слабости, за службу неспособан постао, или ако због болести не би могао дуже од године своје званичне послове радити, што се и једно и друго, по природи саме ствари мора утврдити стручним — лекарским — прегледом, који стручњаци морају бити одређени од надлежне власти, а никако по вољи и избору молиоца.

Како су оваки захтеви тих чиновника и одобравање одсуства и уважавање молби за пензију по досадањем начину, противни горе наведеним законским прописима и штетни по интересе државне службе — то, позван дужношћу да руководим пословима поверене ми струке, да се бринем о тачном извршењу закона и законских уредаба, не могу допустити да се тако и даље поступа.

Зато, а на основу §§ 5. и 7. Устројства Централне Државне Управе наређујем Управи, да у будуће прима и спроводи ми на решење само оне молбе подручних ми чиновника, било за одсуство било за пензију, које су снабдевене лекарским сведоџбама о стању здравља молиочева, издатом од стране лекара, који су указни државни чиновници и то:

За одсуство до петнаест дана довољна је и сведоџба издата од стране среског лекара.

За одсуство до месец дана издата од стране окружног физикуса;

За одсуство до два месеца сведоџба од три лекара, који ће као стручна комисија прегледати оболелог чиновника и у којој комисији као члан мора бити окружни физикус. Ову комисију, на захтев молиоца и о његовом трошку одређује окружни

или срески начелник; како се кад молилац буде обратио, и како буде могуће и лакше према броју лекара у месту среза, односно окружног начелства. Само у местима где нема три државна лекара моћи ће се за трећег члана комисије одредити приватни лекар; и

За одсуство преко два месеца сведоџба од стране тројице лекара, које ја у комисију одредим.

У свакој лекарској сведоџби, на основу које се тражи одсуство, мора бити утврђено и изрично наглашено, да се молилац, према стању болести, не може лечити и поред отправљања редовне дужности, већ да му је за то неопходно потребно одсуство од дужности ради лечења. А у случају, када молилац тражи одсуство дуже од два месеца, чланови комисије, поред наведеног, морају још констатовати: да ли је молилац, због нађене болести, у опште способан за државну службу.

У случају када се чиновник изненадно разболе, он је дужан с места о томе известити претпостављеног му старешину, па ако би болест трајала дуже од три дана у свему има поступити онако како се овим претписом наређује у случају тражења одсуства.

Молба за пензију на основу § 69. тач. 2. или 3. закона о чиновницима грађ. реда, неће моћи бити одбијена само у том случају, ако се сведоџбом од стране тројице државних лекара које ја одредим о трошку молиоца утврди да постоји оно што се условљава § 69. тач. 2. односно 3. реченог закона.

Лекарске сведоџбе, које нису издате на овај начин, како се овим претписом наређује, или би биле издате од стране приватних лекара, неће се узимати у обзир и сматраће се да молилац своје наводе у молби ничим није доказао“.

Наређује се царинарници, да овај претпис Господина Министра саопшти својим чиновницима, ради знања и управљања, као и да се она сама истога претписа строго придржава.

О пријему овога наређења царинарнице ће известити ову Управу што пре.

*По наредби
Министра Финансија,
Начелник,*

Д. В. Стевановић с. р.

Увоз пречишћене сирћетне киселине и сирћетне есенције допуштен кад се доноси из уговорних држава.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 3.268., од 7. фебруара 1911. год.)

Последњим уговором, Аустро-Угарска је уговорила за пречишћену сирћетну киселину и сирћетну есенцију из бр. 223.

тач. 2. опште царинске тарифе уговорни став од 120 динара од 100 килограма, а по обавезном споразуму учињеном за време преговарања утврђено је, да ће се забрана о увозу исте укинути с тим, да ће се при увозу вршити анализа само у погледу нешкодљивости по здраље.

С тога, на основу чл. 273. царинског закона, у вези са чланом 20. закона о општој царинској тарифи а по саслушању Царинског Савета решио сам, да се на поменути пречишћену сирћетну киселину и сирћетну есенцију, кад се увозе из уговорних држава, не примењују одредбе о забрани увоза у распису Ц.Бр. 17210. од 1. фебруара 1910. год.

Анализирање поменуте сирћетне киселине и есенције ради утврђивања нешкодљивости по здравље вршиће се редовно при увозу према постојећим прописима по званичној дужности.

Нека се царинарнице по овоме објашњењу управљају, а о пријему овога расписа нека известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Фирнис при увозу да се анализира.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 3.365., од 8. фебруара 1911. год.)

У последње време увозе се под видом фирниса и такви препарати, који се у смислу тарифе не могу сматрати ни царинити као фирниси, већ се с обзиром на њихове састојке морају сматрати и царинити као лакови из бр. 250. опште царинске тарифе, који су оптерећени већом стопом царине од фирниса из бр. 248. поменуте тарифе.

С тога, на основу чл. 20. закона о општој царинској тарифи, а по саслушању Царинског Савета, наређујем царинарницама, да при увозном царинењу увек шаљу угледе фирниса хемијској лабораторији на анализу ради констатовања тачности пријаве.

Нека се царинарнице по овом објашњењу управљају, а о пријему овог расписа и Царинску Управу известе.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Бугарска за коју робу тражи уверење о пореклу робе.

Министарство Иностранних Дела писмом својим од 9. фебруара 1911. Бр. 1435. доставило је овом Министарству распис Министарства Финансија Краљевине Бугарске од 22. јануара 1911. год. Бр. 725. ове садржине:

» Од 3. фебруара т. г. до даље наредбе тражићете уверење о пореклу следеће робе, која улази у Бугарску.

» По ст. 33. царинске тарифе за све робе с изузетком сардина и тона у кутијама са зејтином.

» По ст. 54. за макароне, фиде и друге артикле од теста.

» По ст. 57. лимуни, поморанџе, мандарине, китре (cédrat), нарове (grenade) и друго овоме подобно јужно воће.

» По ст. 66. клоочице (pestaches) све са изузетком орашада.

» Ст. 67. бадеми и семење од кајсија.

» Ст. 109. слатка, компоти, мармелада, маџуни од разних воћа спрењени са шећером или медом.

» Ст. 121. зејтин.

» Ст. 122. зејтин од сезама и ораха.

» Ст. 123. други биљни зејтин за јело.

» Ст. 134. а — сапун за прање.

» Ст. 235. мрамор неуглачан, углачан или скројен.

» Ст. 294. све побројане коже.

» Ст. 355. памук неурађен или рашчешљан (дрндан) и памучни отпаци.

» По ст. 367. штофови од чистог памука са бојеном пређом, једном или више боја; исти смешани са свилом мање од 20%.

» По ст. 318. штофови са више од 20% свиле.

» По ст. 317. само за свилене крепове.

» По ст. 369. само за памучне штофове „маџурке“.

» Сва ова роба, ако нема горњег уверења о пореклу робе, а долази из држава највећма повлашћених, цариниће се као роба, која долази из Турске по општој царинској тарифи.

У уверењу треба да је означено: марка, нумера, количина колета, наименовање робе, тежина бруто или нето и друго. Уверења се могу ставити и у почетку фрахта, а садржина треба да је оверена, било од месне административне власти или општинске, било од трговачких комора или трговачких судова онога места, одакле се роба експедује и најпосле од царинарнице из које се роба износи. Ова уверења ће издавати на своја званична акта (хартије са насловима, жигом — натписом), ако иста нису стављена на почетку фрактуре (фрахта) на горњи начин. За ова два вида уверења није потребно да буду уверења од наших посланстава или консулата на страни.“

О овоме се извештавају заинтересовани ради знања и управљања.

ТБр. 1813. Из одељења за трговину, радиност и саобраћај Министарства Народне Привреде, 12. фебруара 1911. године, у Београду.

Исправка.

У саопштењу Министарства Народне Привреде од 12. фебруара тек. год. ТБр. 1813. које је оштампано у бр. 35. „Српских Новина“ од 15. фебруара ове године приликом штампања учињене су, услед погрешна преписа, ове грешке:

По ставу 33. у место речи „робе“ треба да стоји „рибе“.

По ставу 66. у место речи „орашада“ треба да стоји „арашада“; и

По ставу 235. у место речи „мармор“ треба да стоји „мрамор“.

ТБр. 1899. Из одељења за трговину, радиност и саобраћај Министарства Народне Привреде, 15. фебруара 1911 г. у Београду.

Царинење бонбона.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 4.497., од 23. фебруара 1911. год.)

На основу чл. 20. закона о општој царинској тарифи и по саслушању Царинског Савета решио сам:

Да се по бр. 133. опште царинске тарифе царине све бонбоне напуњене мармеладом, чоколадом, медом, коњаком, румом, ликерима и т. п. По томе тарифском броју цариниће се и бонбоне са уљем од нане (*oleum menthae piperitae*), од слада (малца) и еукалиптусове, као и све бонбоне које су појединачно увијене у стањолу и хартији па и парфимисаној, или се увозе у нарочитим кесицама и кутијама за детаљну продају, па и кад су са сликама и праскавом хартијом (*bonbons fulminants*). Сва ова роба цариниће се по бр. 133. тарифе и кад се увози у херметички затвореним судовима.

Бонбоне са лекаријама цариниће се по бр. 234. тарифе.

Нека се царинарнице управљају по овоме објашњењу, а о пријему расписа известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Који ће се докази примати у место уверења о пореклу робе.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 4.548., од 23. фебруара 1911. год.)

На основу чл. 273. царинског закона, а по саслушању Царинског Савета, решио сам и наређујем царинарницама:

1.) Да за поштанске пошиљке, кад није у питању примена диференцијалног царинења према пореклу робе, без обзира на личност адресата, као пуноважно уверење о пореклу примају страну царинску декларацију, ако је на њој стављен жиг стране отправне поште и кад пошиљку прати оригинална поштанска спроводница — товарни лист.

2.) Да не захтевају од увозника колонијалне робе и других производа побројаних у последњем ставу к чл. VIII закључног протокола ка трговинском уговору с Аустро-Угарском поднашање уверења о уговорном пореклу, кад се ти производи шаљу из пристаништа и места уговорних земаља.

Овим се и у оволико мења и допуњује распис ЦБр. 631. од 9. јануара текуће године.

Нека се царинарнице по овоме објашњењу управљају а о пријему расписа известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Повраћај царинских дажбина да се врши само имаоцима права — сопственицима робе, повериоцима или пуномоћницима.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 4.597., од 24. фебруара 1911. год.)

Ступањем у живот измена закона од 25/II — 1904 године у Царинском Закону а нарочито прописа у чл. 57. поменутог

закона по коме су сопственици робе дужни, да у року од 6 месеци, на позив царинарнице накнаде мањке, који су пронађени ревизијом царинских докумената, престала је и важност чл. 286 царинског поступка у целини па и у оном свом делу где говоре: да ће декларант ако је признати царински посредник бити дужан да плаћа царинарници сваки недостатак, ако је он потписан као пуномоћник на декларацији.

Али тиме, што је закон разрешио царинског посредника као декларанта од одговорности за накнаду мањака, а оптерећио сопственика робе, он је у исто време и лишио царинског посредника повластице, да он без икаквог пуномоћја прима повраћаје неумесно наплаћених такса, јер је функција царинског посредника упућена само на царињење робе, те кад је царински посредник поднео декларацију, он у смислу чл. 36. царинског закона као декларант представља сопственика робе, док се она не оцарини, а чим се царинске дажбине плате и роба изнесе из царинског магацина, његова функција престаје и његов се мандат завршује.

По томе, дакле, појава царинског посредника пред царинским властима, са акцијом у питању заштите туђих права и интереса, а нарочито по декларацијама по којима су они вршили царињење, може имати оправдања само тако, ако се они јављају као пуномоћници интересованих лица. У том случају кад царински посредник захтева повраћај такса, па се за то обраћа надлежним царинским властима мора имати уредно овлашћење, да може у питању заштите тога права интересовано лице заступати пред царинским властима.

Кад је то тако, за те правне акте, то исто еминентно важи и за пријем неумесно наплаћених царинских такса, па и за све остале радње, где год је у питању заштита туђег права.

Ова посматрања и излагања из царинског права поклапају се са прописима јавнога права. Лична су права неповредна и она стоје под заштитом закона. Свако са својим правом располаже по својој вољи (§§. 15, 38 и 211 грађ. закона). Да се неко други јави за заштиту нечијег права, треба да има уговор о пуномоћству.

Пуномоћник има само онолико власти колико му је овлашћењем дато (§. 611 грађ. закона). Да се начин заштите права изврши, потребно је то у пуномоћју поименце означити. Због тога, да неко у име другог прима ствари, новац или што друго, да чини поравнање или води парбу, мора за све то да има пуномоћје (§. 613. грађ. закона).

После свега овога, долази и наредба чл. 63. закона о Главном Државном Рачуноводству која наређује да се сваки издатак из државне касе може исплатити правоме повериоцу или његовом пуномоћнику.

С тога, а на основу чл. 273. царинског закона решавам :

1) да се други и трећи став члана 286. царинског поступка укину ;

2) да се исплаћивања могу чинити само имаоцу права — сопственику робе, повериоцу или њиховом уредно овлашћеном пуномоћнику.

Свима царинским властима наређујем, да се овог наређења придржавају и по њему поступају, а да извести Царинску Управу о пријему овог расписа.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Исправка штампаног трговинског уговора с Аустро-Угарском.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 4.643. од 24. фебруара 1911. год.)

Приликом штампања трговинског уговора с Аустро-Угарском није учињена исправка код бр. 177. тарифе, те је у рубрици „мера“ погрешно стављено „нето“ место „100 кгр.“, пошто је тај став остао само везан из минималне тарифе, те није ни у колико мењан.

Нека царинарнице учине потребну исправку, па о извршењу извести Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Спроводнице да прате и шлепове натоварене домаћом робом.

Свима царинарницама.

(ЦБр. 18.381|1910., од 27. фебруара 1911. год.)

Расписом ЦБр. 16.142/908 наређено је, да се не траже спроводнице образац бр. 8. за шлепове и домаћу робу у њима, када их вуку парни бродови, који саобраћају само српском обалом. У примени, међутим, показале су се незгоде, услед овог наређења нарочито код шлепова натоварених грађом или дрвима, где су царински органи дужни на основу чл. 55. правилника о сечи и промету грађе и дрва, да контролишу ове утоваре.

С тога на основу чл. 273. царинског закона, а по саслушању Царинског Савета, наређујем царинарницама, да од сада

траже спроводнице образац бр. 8. и за шлепове натоварене домаћом робом без обзира на то што их вуку царни бродови, који саобраћају само српском обалом.

Према овоме распис ЦБр. 16.142/908 у колико је противан предњем наређењу укида се.

Нека се царинарнице према предњем наређењу строго управљају, а о пријему расписа да извести Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Повластица Прашке Кредитне Банке, Ћирковића и Комп.
из Београда, и Браће Минх, индустр. из Параћина,
за производњу шећера.

МИ

П Е Т А Р I

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ

Краљ Србије

проглашујемо и објављујемо свима и свакоме, да је Народна Скупштина сазвана у трећи редован сазив за 1. октобар 1910. год. на LXXXVIII састанку 25. фебруара 1911. године решила, и да смо Ми потврдили и потврђујемо:

ЗАКОН

о

повластици Прашке Кредитне Банке, Ћирковића и Комп.
из Београда, и Браће Минх, индустријалца из Параћина
за производњу шећера,

који гласи:

Члан 1.

Прашкој Кредитној Банци, Ћирковићу и Комп., из Београда и Браћи Минх, индустријалцима из Параћина, даје се повластица до 7. марта 1926. са олакшицама, које се предвиђају у овоме закону, за производњу шећера у границама Краљевине

Србије, с тим да се овим ни у колико не ограничава производња шећера у земљи.

Члан 2.

Повластичарима се за време трајања ове повластице (чл. 1. овог закона) дају ове повластице:

а) ослобођавају се од плаћања царине и свих споредних такса које се на царинарницама наплаћују на увоз из уговорних земаља: машина, машинских делова, справа пољопривредних, машина и справа, алата, хемикалије, прибора за паковање, семена од репе, грађе и свега осталог, што је потребно за рад и устројство у фабрици, а чега нема у Србији;

б) ослобођавају се од плаћања непосредних пореза, пореза на обрт, и свих државних, окружних и среских приреза на фабричне зграде и радњу;

в) имају право набављати угаљ из државних рудника, по цени колико државу стаје, у колико претиче преко државних потреба;

г) смањује им се на српским државним железницама подвозна цена са 25% испод тарифе за пренос грађе, машина и машинских делова, справа, алата, сировина и шећера, а тако исто и за пренос њихових прерађевина, кад их извозе ван земље. Сем тога имају право превоза шећерне репе по подвозној цени од две и по паре ($2\frac{1}{2}$) за тону и километар, а отпатке од репе по цени од две паре за тону и километар. И најзад имају право да им српска државна железница спроводи бесплатно до саме њихове фабрике на колосеку, који ће повластичари подићи и одржавати, све вагонске товари, који стижу за њихову фабрику на најближу железничку станицу, а тако исто да им спроводи све пуне и празне вагоне из фабрике до дотичне железничке станице. Овај колосек не сме бити дужи од 3 километра. Овим колосеком кад није заузет товарима фабрике шећера може се служити и држава бесплатно, а друго какво неконкурентно фабричко предузеће по такси коју одреди Дирекција Српских Државних Железница;

д) на случај ако повластичари и поред свију разумно предузетих мера, не могу у првој години снабдети своју фабрику довољном количином репе, Министарски Савет, на предлог Министра Народне Привреде по саслушању Привредног Савета, може их ослободити при увозу сировог шећера од плаћања царине и свију споредних царинских такса, које се на царинарницама наплаћују, за једну годину дана од дана кад отпочну производњу шећера у фабрици, у онолико у колико у земљи за то време не би било довољно репе за производњу шећера, али само под погодбом да одговарајућу количину истог извезу на страну, у истом року од годину дана.

Члан 3.

Повластичарима се даје право, саображавајући се при томе закону о водама, на употребу воде из река, потока и водопада, у непосредној близини њиховог подузећа, а за употребу овога подузећа у колико се томе не противе санитарски прописи.

Члан 4.

Фискалне мере, које би српска држава евентуално предузимала, а које би се показале као оптерећење шећерне индустрије, могу се уводити само на истој основи како за домаћи шећер тако и за онај који се буде евентуално у Србију увозио.

Члан 5.

Повластичари су дужни отпочети подизање фабрике у року од године дана од дана ступања у живот овог закона, а по плану који ће претходно поднети Министарству Народне Привреде на одобрење.

Члан 6.

Повластичари су дужни најдаље у току 1912. отпочети у својој фабрици производњу шећера од домаће репе.

Кад фабрика буде готова Министар Народне Привреде одредиће на трошак повластичара стручну комисију да прегледа подузеће и оцени да ли оно одговара одобреном плану и условима из овога закона.

Члан 7.

Повластичари су дужни за производњу шећера у Србији уложити капитал од 3,000.000 динара најмање.

Члан 8.

Повластичари су дужни да од почетка рада у својој фабрици откупљују од произвођача сву произведену и употребљиву количину репе по одредбама правилника.

Члан 9.

Повластичари су дужни да приме од произвођача на свима железничким и бродарским станицама све оне закључене копил-

чине рече веће од 10.000 килограма, на даље у року од 15 дана од дана кад је репа натоварена на стацију.

Лука Ђеловић
БЕОГРАД

Члан 10.

Повластичари су дужни придржавати се свих закона и прописа, који буду важили о фабрикама и фабричним радњама, а тако исто и свих полицијско-санитетских прописа, као и закона о водама.

Постројење фабрике и машинерије мора се тако поставити да се отклоне повреде сакаћења и смртни случајеви.

Члан 11.

Све оне обавезе, у погледу заштите раденика, у колико нису предвиђене овим законом, а предвиђене су или се предвиде законима о повластицама других индустријских предузећа, важе у свему и за ово повлашћено индустријско предузеће.

Члан 12.

За испуњење обавезе из чл. 5., 6. и 7. овог закона, повластичари су дужни у року од месец дана од дана ступања у живот овог закона положити кауцију од 150.000 динара у готовом новцу или у српским државним хартијама од вредности.

Ова кауција вратиће им се кад комисија утврди да су они испунили обавезу из чл. 6. овог закона.

Члан 13.

За неквалификоване раднике повластичари су дужни употребљавати искључиво раднике српске народности.

По истеку три године од кад отпочне рад у фабрици, дужни су и за квалификоване раднике обучити и употребљавати најмање три четвртине раденика српске народности.

Члан 14.

Повластичари су дужни основати раднички фонд сталних чиновника и раденика за случај болести, смрти и несреће у раду, по статутима који се морају поднети Министру Народне Привреде на одобрење; у овај фонд улагаће чиновници и раденици $\frac{2}{3}$ а повластичар $\frac{1}{3}$ док не достигне суму потребну за поменути циљ, а дотле ће повластичар осигурати своје чиновнике и раднике код једног солидног домаћег друштва, или ако ово не би могло примити целу суму осигурања, код неког солидног страног осигуравајућег друштва, при чему ће потребне

премије осигурања полагати чиновници и радници са $\frac{2}{3}$ а повластичар с $\frac{1}{3}$.

Члан 15.

Поред трговачких књига о којима говори глава II трговачког закона, повластичари су дужни водити још и уредно књиге о увозу и утрошку свега материјала потребног за рад и прераду у подузећу.

Члан 16.

У циљу сталног надзора над овим подузећем односно вршења овог закона, Министар Народне Привреде може наређивати повремени преглед овог подузећа и тражити од њега тачне податке о целокупном раду и развиту његову, као и о употреби увезеног материјала.

Повластичари су дужни министровим комесарима показати све просторије, приборе и књиге подузећа и ставити на расположење све податке потребне за преглед стања и рада њихова.

Ако одређени комесари на основу декларација и књига утврде да су повластичари предмете, од којих су ослобођени плаћања царине и царинских такса другом уступили, а нису употребили у свом подузећу, Министар Народне Привреде казниће их у корист државне касе десетогубом таксом, коју би иначе на царинарници платили да нису били овим законом од тога ослобођени.

Члан 17.

Министар Народне Привреде у споразуму с повлашћеним подузећем прописује нарочита правила о закључивању уговора између повластичара и произвођача шећерне репе, о раздавању семена, пријему и цени откупа репе, и давању отпадака из фабрике шећера.

Члан 18.

На молбу Прашке Кредитне Банке, Ђирковића и Комп. и браће Минх, Министар Народне Привреде може пренети ову њихову повластицу на другога само по одобрењу Министарског Савета, а по претходном саслушању Привредног Савета.

Повластица се може пренети и на другога тек кад отпочне израда шећера у фабрици.

Но ако повластичари образују акционарско друштво за финансирање и експлоатацију овог подузећа, у том случају пренос ове повластице на друштво биће одобрен потврдом

друштвеног статута од стране Министра Народне Привреде, а по пристанку Министарског Савета.

Члан 19.

Све олакшице предвиђене овим законом, у колико нису предвиђене законом од 21. фебруара 1906. о повластици немачког индустријског удружења акционарског друштва у Регенсбургу за његову фабрику на Чукарици, важиће у свему и за поменуто немачко индустријско удружење ако се претходно изјасни и да прима и све обавезе предвиђене овим законом, у колико ове нису предвиђене законом од 21. фебруара 1906. о његовој повластици.

Исто тако и све олакшице које важе за повлашћену фабрику шећера на Чукарици, а нису предвиђене овим законом, важиће у свему и за ово индустријско предузеће, ако се оно претходно изјасни да прима и све обвезе предвиђене законом од 21. фебруара 1906. за производњу шећера а нису предвиђене његовом повластицом.

Члан 20.

Повластица ова престаје важити:

- 1.) по истеку рока предвиђеног чл. 1. овога закона;
- 2.) ако повластичари ма коју од прописаних обавеза не испуне после прве опомене, у остављеном року, који не може бити мањи од месец дана нити дужи од шест месеци;
- 3.) ако повластичари ову повластицу пренесу на другог без одобрења Министра Народне Привреде, имајући при томе у виду члан 18. овога закона;
- 4.) ако повластичари у својој фабрици обуставе рад више од годину дана, а ово не буду могли оправдати таквим разлозима, које би им Министар Народне Привреде по саслушању Привредног Савета уважио;
- 5.) ако се повластичари најмање два пута огреше о одредбу члана 16. овога закона;
- 6.) ако повластичари у остављеном року не положе кауцију предвиђену чланом 12. овог закона.

Члан 21.

Овај закон ступа у живот пошто га Краљ потпише пети дан по обнародовању у Српским Новинама.

Препоручујемо Нашем Министру Народне Привреде, да овај закон обнародује, а свима Нашим Министрима, да се о извр-

шењу његовом старају, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покорвају.

3. марта 1911. године
у Београду.

ПЕТАР с. р.

(М. П.)

*Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата,
Министар правде,*

Ќ. Л. Тимоотијевић с. р.

Председник

Министарског Савета,

Ниџ. П. Пашић с. р.

Министар иностраних дела,

Др. М. Ђ. Миловановић с. р.

Министар финансија,

Стојан М. Протић с. р.

Министар војни,

почасни ађутант Ђ. В. Краља

ђенерал,

Степ. Степановић с. р.

Заступник

Министра просвете и црквен. послова,

Министар народне привреде,

Ј. М. Продановић с. р.

Министар правде,

Ќ. Л. Тимоотијевић с. р.

Министар народне привреде,

Ј. М. Продановић с. р.

Заступник

Министра унутрашњих дела,

Министар финансија,

Стој. М. Протић с. р.

Министар грађевина,

В. Н. Вуловић с. р.

Повраћај царинских дажбина коме да се врши — допуна
расписа ЦБр. 4.597. од 24-II-1911.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 5.444., од 4. марта 1911. год.)

Да царинарнице не би оспоравале право повраћаја оним царинским посредницима, који су им се пре публиковања расписа ЦБр. 4597. од 24. фебруара текуће године пријавили молбама за повраћај дажбина, даје им се ово објашњење:

Примена поменутог расписа не може се односити и на оне раније случајеве, када су се поједини већ били пријавили царинарници за повраћај пре публиковања расписа ЦБр. 4597.

Нека царинарнице у смислу предњег објашњења поступају, а о пријему овог расписа Царинску Управу известе.

*По наредби
Министра Финансија,
Начелник,*

Д. В. Стевановић с. р.

Царинарнице да не издају наредбама објашњења, за која је надлежан само Министар Финансија (укидање расписа ЦБр. 6592. од 16-VIII-1907. и ЦБр. 23.807. од 20-XII-1910.)

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 5.862., од 11. марта 1911. год.)

Расписом Ц.Бр. 6592. од 16. августа 1907. год. наређено је да царинарнице шаљу све своје наредбе Царинској Управи на увиђај и одобрење, а које су издате на основу чл. 227. и 228. царинског закона и чл. 18. царинског поступка.

У овом распису речено је царинарницама, да су оне овлашћене издавати наредбе у погледу вршења службе, примене царинског закона, прописа и тарифе.

Такво гледиште овог наређења није целисходно и у пракси се показало као штетно по службу, јер су поједине царинарнице давале законска објашњења и упуштале се у тумачење закона, законских прописа и тарифа, које само мени по чл. 273. царинског закона припада.

С тога сам по овом питању саслушао Царински Савет и на основу чл. 208. царинског закона решио:

Да се распис Ц.Бр. 6592. од 16. августа 1907. год. и наређење Царинске Управе Ц.Бр. 23.807. од 20. децембра 1910. год. укину.

Царинарницама препоручујем, да се оне при издавању својих наредаба у погледу вршења службе, заснованих на чл. 227. и 228. царинског закона, не могу и не смеју упуштати у издавање таквих законских објашњења за која сам само ја надлежан.

Нека царинарнице о пријему овог наређења известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Трошаринске марке како да се жигошу.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 5.791., од 11. марта 1911. год.)

Пореска Управа актом својим од 9. овог месеца Пр.Бр. 35.271/1910. известила је ову Управу да има доказа, да поједине царинарнице не врше жигосање трошаринских марака на начин како је то прописано, па је молила, да се предузме шта треба, да се жигосање тачно врши.

С тога се препоручује царинарницама, да се тачно придржавају прописа о жигосању трошаринских марака, које су добиле од Пореске Управе приликом пошиљања жигова.

О пријему ове наредбе царинарница ће извести Царинску Управу.

По наредби
Министра Финансија,
Начелник,
Д. В. Стевановић с. р.

**Све главне царинарнице могу да царине робу из бр. 335—344,
под извесним условом.**

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 6.043., од 14. марта 1911. год.)

На основу чл. 220. царинског закона, а по саслушању Царинског Савета, решио сам, да се до даље наредбе, роба из бр. 335—344 царинске тарифе, може царинити код свих главних царинарница I и II реда, које ће бити дужне да редовно такву робу ради стручног испитивања шаљу царинској хемијској лабораторији, кад се не пријави као свилена.

Нека се царинарнице по овоме решењу управљају, а о пријему расписа известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Примена тачке 14. општих примедоба уз V. део тарифе.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 6.150., од 15. марта 1911. год.)

На основу чл. 273. царинског закона, а по саслушању Царинског Савета, решио сам и наређујем царинарницама:

1. Да у случају примене прописа из тач. 14. општих примедоба уз V. део тарифе, ради утврђивања каквоће тканине од које је односна шивена роба, примају и оне прописне величине угледе тканина, које им декларанти поднесу уз декларацију, исто онако, као и такве угледе који би приспели са самом робом.

2. Да у случајевима, кад је очевидно да су више комада или цела пошиљка од једне исте тканине, не захтевају од увозника поднашање угледа за сваки комад шивене робе, већ да се задовољавају једним угледом тканине од које су више комада или цела пошиљка шивене робе.

3. Да се у случајевима сумње, кад царински посленици који врше преглед шивене робе то захтевају, сечење исте ради утврђивања тачности пријаве сме вршити само по писменом одобрењу управника царинарнице, и то са што више пажње и на оним местима шивене робе, где би се истој најмање квара наносило.

4. Декларанти ће бити дужни да редовно на самој декларацији назначе да уз исту или уз робу подносе угледе тканина.

5. Ако декларант не поднесе угледе односних тканина, дужан је то на декларацији назначити и изјавити, или да пристаје да се пријављена шивена роба сече ради одређивања каквоће односних тканина, или да не пристаје с тога, што је пријавио да је односна роба шивена од тканина пријављених по најскупљем ставу из броја тарифе који се има применити за царинење таквих врста тканина.

Ако, према томе, увозник не поднесе угледе тканина и изјави, да не пристаје да се односна шивена роба сече, а царинарница се приликом пријема декларације увери да односна готова роба није пријављена као шивена од најскупље порезаних тканина те врсте, царинарница ће одбити пријем такве декларације те је неће ни узимати у поступак.

Нека се царинарнице управљају по овоме објашњењу, а о пријему расписа извести Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Лекарија се може царинити и у Шапцу, Смедереву, Дубравици, Великом Градишту, Радујевцу, Пироту, Нишу и Ристовцу.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 6.460., од 18. марта 1911. год.)

На основу чл. 220. царинског закона и по саслушању Царинског Савета решио сам, да до даље наредбе могу поред београдских царинарница и главне царинарнице у Шапцу, Смедереву, Дубравици, Градишту, Радујевцу, Пироту, Нишу и Ристовцу царинити све лекарије које приспевају за апотекаре, дрогеристе, болнице и лекаре, кад се исте увозе у оригиналном паковању са назначењем тежине и садржине на сваком завоју флаше или пакета у колету.

Уз сваку пошиљку лекарија мора се поднети оригиналан рачун са спецификацијом садржине и тежине, а за потребна објашњења царинарнице ће се обраћати Царинској Хемијској Лабораторији.

Нека се именоване царинарнице по овоме решењу управљају, а о пријему расписа извести Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Увоз српских салама у Аустро-Угарску преко Земуна допушта се кад се поднесе уверење надлежног српског марвеног лекара.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 6.535., од 18. марта 1911. год.)

Министарство Иностраних Дела известило је ово Министарство, да се увоз саламе српског порекла преко краљевске угарске улазне станице у Земуну одобрава с тим, да се на

улазној станици има подносити уверење издано од надлежног српског краљевског државног марвеног лекара, којим се тврди, да у Србији нема оријенталне говеђе куге, и да је салама, која се шаље, справљена од меса такве стоке српског порекла, која је прегледана од српског државног марвеног лекара, и жива и после клања, и нађена као здрава, даље да је дотично месо нађено као несумњиво добро за потрошњу.

Нека царинарнице приме предње к знању, а Царинску Управу известе о пријему расписа.

По наредби
Министра Финансија,
Начелник,
Д. В. Стевановић с. р.

**Шефови дипломатских мисија не плаћају монополску таксу при
увозу цигарета и дувана са стране.**

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 6.446., од 19. марта 1911. год.)

Административно одељење Министарства финансија актом својим А.Бр. 535. од 15. марта 1911. год. известило је Царинску Управу да је решењем Господина Министра Финансија А.Бр. 535. одобрена накнадно одлука управног одбора самосталне монополске управе, донета на 11. састанку од 12. овог месеца М.Бр. 5466., по којој се страни посланици ослобођавају плаћања монополске таксе при увозу дувана и цигарета са стране с тим, да ова повластица важи од данас и то само за шефове дипломатских мисија.

У вези претписа Ц.Бр. 626. од 10—I—1911, доставља се царинарници предње решење Господина Министра Финансија с препоруком, да се по њему управља, а о пријему овог наређења извести Царинску Управу.

По наредби
Министра Финансија,
Начелник,
Д. В. Стевановић с. р.

Турска не тражи уверења о пореклу робе за српске производе.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 6.518. од 19. марта 1911. год.)

Министарство Народне Привреде известило је Царинску Управу, да је Порта учинила званично саопштење нашем Посланству у Цариграду, да се од 23. текућег месеца по новоме неће више тражити уверење о пореклу робе за српске производе, који се увозе у Турску.

Доставља се предње саопштење царинарницама ради знања и управљања с препоруком, да о пријему овог претписа извести Царинску Управу.

*По наредби
Министра Финансија,
Начелник,*

Д. В. Стевановић с. р.

Обустављање увозног царинења домина и карата за играње.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 6.810, од 21. марта 1911. год.)

Нека царинарнице до даље наредбе обуставе увозно царинење домина и карата за играње, а настану да се сва остала роба што брже оцарини. Од остале робе првенствено ће се царинити она која није по тарифи ослобођена царине.

О пријему овога расписа царинарнице ће извести Царинску Управу.

*Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.*

Забрана извоза кокошију.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 6.190, од 22. марта 1911. год.)

Министарство Народне Привреде известило је Царинску Управу, да многи извозници без дозволе извозе кокоши, имајући уверење од марвеног лекара за извоз петлова.

Па да се не би ово и у будуће дешавало, наређује се царинарницама, да оне обрате при извозу строго пажњу, како се не би место петлова извозиле кокоши.

О пријему овог наређења, царинарнице ће известити ову Управу.

*По наредби
Министра Финансија,
Начелник,*

Д. В. Стевановић с. р.

Надлештву Контроли Мера да се саопштава увоз мерила која има она да контролише.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 6.246., од 22. марта 1911. год.)

Министарство Народне Привреде упутило ми је акт Т.Бр. 2760. од 14. марта текуће године ове садржине:

„Да би надлештво Контроле Мера могло контролисати и жигосати све врсте и предмете мерила која се увозе из иностранства преко београдских царинарница као и знало дотична лица која увозе ова мерила, Министарство Народне Привреде има част умолити Министарство Финансија, да изволи издати потребно наређење царинарницама у Београду на Сави и Железничкој Станици, да редовно надлештву Контроле Мера саопштавају увоз мерила свих врста и предмета која има да контролише Контрола Мера.“

Саопштавајући царинарницама овај акт Министарства Народне Привреде препоручујем им, да се по њему управљају а мене известе о пријему овога расписа.

*Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.*

Турски консули при увозу дувана и цигарета за своју личну потребу не плаћају монополску таксу.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 6.857., од 22. марта 1911. год.)

Административно одељење Министарства Финансија актом АБр. 569. од 18. марта 1911. год. известило је Царинску Управу,

да је решењем Господина Министра Финансија АБр. 569/911 одобрена накнадна одлука управног одбора Самосталне Монополске Управе, донета на његовом 12. састанку од 15. овог месеца, којом се и турски консули у Србији ослобођавају дажбина при увозу дувана и цигарета са стране с тим, да ова повластица важи само за дуван, односно цигарете што би турски консули увезли за своју личну потребу по уверењима, прописаним решењем ЦБр. 6853/910 год.

Доставља се царинарницама предње решење Господина Министра Финансија с препоруком, да се по њему строго управљају и прикупљају тачне податке о томе, колико поједини консули и посланици увозе месечно дувана—цигарета, па те податке крајем сваке године шаље Царинској Управи.

О пријему овог претписа царинарница ће известити Царинску Управу.

*По наредби
Министра Финансија,
Начелник,*

Д. В. Стевановић с. р.

Наплата таксе по 5 дин. за сваки шпил карата и комплет домина пре увођење у живот закона о таксама.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 7.096., од 24. марта 1911. год.)

По моме предлогу, Министарски Савет, у седници својој од 21. текућег месеца, решио је на основу чл. 18. закона о општој царинској тарифи, да се из предлога закона о таксама, који је поднет Народној Скупштини на решење, одмах уведе у живот бр. 236. таксене тарифе уз предлог тога закона, те да се за сваку јединицу (шпил) карата или домина за играње наплаћује на име таксе пет динара.

Од сада ће се и карте и домине моћи царинити само код београдских царинарница, а жигосање карата вршиће београдска царинарница на Сави.

Нека се царинарнице по овоме управљају, а о пријему расписа известе Царинску Управу.

*Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.*

Да се не примају у рад извозне декларације по којима се жели сировина или полуфабрикат извозно оцаринити на повратак.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 7.125., од 24. марта 1911. год.)

На основу чл. 20. зак. о општој царинској тарифи, а по саслушању Царинског Савета, решио сам и наређујем царинарницама:

Чланом 7. закона о општој царинској тарифи не допушта се извоз сировина и полу фабриката на прераду у иностранство.

По томе, дакле, и царинарнице не могу и не смеју примати такве извозне декларације, којима би се огласила каква роба као сировина или полуфабрикат за прераду у иностранство с правом на слободан повратак у земљу.

Да царинарнице у сумњивим случајевима не би повредиле чл. 7. закона о општој царинској тарифи, наређујем им, да извозне декларације којима се експедује роба на прераду, дораду и обраду примају под погодбом на повратак само онда, када су несумњиво уверене да дотична роба није сировина ни полуфабрикат, а да одбијају увек пријем таквих декларација кад знају да је пријављена роба за извоз сировина или полуфабрикат или у сумњи, да она то може бити.

Царинарницама наређујем, да се овог објашњења строго придржавају и да ме известе кад овај распис приме.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Исправка грешака у штампању максималне и минималне тарифе.

Распис свима царинарницама.

(ЦБр. 7.127., од 24. марта 1911. год.)

Приликом штампања максималне и минималне тарифе пропуштено је у коректури да се исправе ове грешке:

1). Друга примедба после броја 463. тарифе треба да дође после броја 465. тарифе.

2). Тачка 2. бр. 533. тарифе треба да гласи: „Без везе или у вези с полудрагим камењем итд.“

3). У бр. 4. и 5. извозне тарифе погрешно је стављена рубрика „минимални ставови“ и у њој ставови 1, 0.50, 0.50 и 0.50,

које треба ставити у рубрику »царина«, пошто су ставови 3, 3, 10 и 3 у тој рубрици раније укинати.

Нека царинарнице учине ове исправке, а о пријему расписа извести Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Поднашање рачуна за робу у поштанским пакетима.

Свима царинарницама.

(ЦБр. 7.234., од 26. марта 1911. год.)

На основу чл. 273. царинског закона, а по саслушању Царинског Савета, наређујем царинарницама, да приликом царинења поштанских пакета не захтевају поднашање рачуна за сваки пакет, већ примају рачуне који би се односили на више пакета, па и кад би се у више експедиција царинили. Приликом царинења, одређени последници ће назначити који су пакети и по којим декларацијама царинени, па ће се рачуни по свршеном царинењу враћати сопственику.

Нека царинарница о пријему расписа извести Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

1. Не морају се подносити декларације у дубликату;
2. за изналажење тежине робе важи пропис чл. 29 правила о дари;
3. кад се у место уверења о пореклу робе прима товарни лист, рачун или коносман, одобрење за то да се констатује на декларацији;
4. узимање угледа боја кад су оне у рачуну тачно специфициране по врстама;
5. све декларације, које се налазе код посленика, који су на дежурству, спроводе возова и одсуству, да се одмах и истог дана упућују на друге.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 7.245., од 26. марта 1911. год.)

На основу чл. 273. царинског закона, а по саслушању Царинског Савета, решио сам и наређујем царинарницама, да до даље наредбе:

1. Код увоза за непосредњу потрошњу у земљи (чл. 61 до 66 царинског закона) примају и саме уникате декларација, у случајевима кад сам декларант на декларацији изјави да подноси само уникат. Тада ће се декларанту за доказ о плаћеним дажбинама издавати признаница (чл. 47.) по ситничком бележнику, а на уникатима ће декларанти потврђивати пријем робе из магацина. У књизи издавања ставиће се само сумарно број колета, тежина, знаци и нумере, с назначењем броја декларације.

2.) Не захтевају ни за робу, која подлежи плаћању општинске трошарине, поднашање једног примерка више декларације (трипликата).

3.) Да се за изналажење тежине, кад нема основа сумње, користе прописом чл. 29. правила о дари. Ово се не односи на дрва за гориво, даске и другу дрвену грађу, која се мора прво из шлепова и лађа истоварити па по томе премерити, а тако и грађа из вагона, кад је пријављена за царинење по кубном метру.

4.) Да код београдских царинарница, руковође царинских одсека, а код других управници царинарница, кад декларант на декларацији изјави, да му се као уверење о пореклу прими товарни лист, коносман или рачун, одмах на самој декларацији то одобравају. Овим се мења наређење у тач. 3. њ.) расписа ЦБр. 631. од 9. јануара текуће године.

5.) Да у случајевима, кад су у рачуну тачно специфициране врсте земљаних боја, узимају углед ради анализе из сваког десетог суда једне врсте, а код хемикалија по један углед од сваке врсте. Ово се не односи на уље за јело, вина, коњак, рум и друге предмете хране и пића, од којих ће се узимати угледи према до сада издатим наређењима. Код уља за подмазивање узимаће се угледи из сваког десетог суда, у колико не би било од стране Управе Монопола или иначе друкче наређено, или не би било основа сумње.

6. Да се све декларације, које се налазе код посленика који одлазе на дежурство, спровод возова или одсуство, одмах и истог дана упућују на рад другим посленицима.

Нека се царинарнице по овом наређењу управљају, а о пријему расписа известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

При извозу хране и варива преко Ристовца, одређена комисија за преглед задржаваће од сваког вагона по један килограм за углед.

Обзнана.

Г. Министар Народне Привреде решењем својим од 29. марта 1911. год Т.Бр. 3485. одлучио је: Да комисија за преглед хране и варива у Ристовцу, приликом њиховог прегледа у вагонима, која је намењена за извоз из сваког вагона — од сопственика — изузме по 1 кгр. као углед од ове хране или варива, који ће прописно обележити и чувати за време од два месеца. Ово за случај да се код извезене робе појави спор у иностранству због недовољне чистоће или у опште због каквог другог разлога, у коме би случају комисија задржате угледе могла ставити на расположење Министарству. После овог прописаног рока на захтев сопственика комисија ће бити дужна вратити им одмах ове угледе.

О овоме се извештавају наши извозници ради знања.

Т.Бр. 3485. Из одељења за трговину, радиност и саобраћај Министарства народне привреде, 31. марта 1911. год. у Београду.

Примање представака о повраћају царинских дажбина.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 7.856., од 2. априла 1911. год.)

На основу чл. 273. царинског закона и по саслушању Царинског Савета решио сам и наређујем царинарницама, да у поступак примају и такве представке, по којима би се тражио повраћај једне исте дажбине по више декларација једне царинарнице.

У случају да се утврди неоснованост тражења, у погледу накнадне наплате таксе, поступиће се по бр. 222. таксене тарифе уз нов закон о таксама, кад исти буде ступио у живот, а дотле по прописима садањег закона.

Нека се царинарнице по овоме објашњењу управљају, а о пријему овога расписа извести Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Састављање извода месечних расхода.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 8.190., од 4. априла 1911. год.)

Препоручује се царинарницама, да у будуће у изводима расхода, што их месечно подносе Царинској Управи у смислу расписа од 18. маја 1902. г. Ц.Бр. 7.231., у особеним рубрикама показују: колико је отворено кредита по којој врсти расхода за време од почетка године па до краја месеца за који се извод подноси, и колико је уштеде по којој врсти расхода било за све то време.

Те рубрике имају доћи одмах после садашње последње рубрике „према садашњем стању утрошиће се за целу годину.“

*По наредби
Министра Финансија,
Начелник,*

Д. В. Стевановић с. р.

Забрањује се управницима и благајницима царинарница продавање разних књига приватне својине.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 5.787., од 5. априла 1911. год.)

Дешавало се, да управници и благајници царинарница од приватних примају разне књиге, да их распродају и финансијским стражарима дотичних царинарница. Како би оваква продаја имала више принудан карактер, то наређујем царинарници, да од сада то не чини, ако би јој се ко од писаца за такву услугу обратио.

*Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.*

Који су представници занатлиског савеза.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 8.272., од 13. априла 1911. год.)

Министарство Народне Привреде актом од 2. овог месеца ТБр. 3.699, упутило је Министарству Финансија комунике следеће садржине:

»Решењем својим од 28. децембра 1910. год. ТБр. 11.344, на основи § 7. Устрој. Централ. Држав. Управе, Господин Министар Народне Привреде одлучио је: да се као представници Занатлиског Савеза, у смислу чл. 162. закона о радњама, сматрају оне занатлије које су на земаљској скупштини Занатл. Савеза, одржаној 21. и 22. новембра 1910. г. у Београду, остале при правилима од 1907. која једино одговарају и одредби § 100. уредбе о еснафима и закону о удружењима, и која су добила своју легалну санкцију одредбом чл. 162. зак. о радњама, и који су се конституисали изабрато за председника: Милана Марковића; за потпредседнике: Свет. Т. Стојадиновића и Животу Лазаревића; и за секретара: Милорада Ј. Радосављевића.

Извештавајући о предњем то Министарство, Министарству Народне Привреде је част умолити га, да ниједну представку занатлија, као организоване групе, не узима у поступак, која не би потицала од овог савеза као представника занатлија свих еснафа у Краљевини Србији.«

Предње се саопштава царинарници ради знања и управљања, с препоруком, да одговори о пријему овога расписа.

*По наредби,
Министра Финансија,
Начелник,*

Д. В. Стевановић с. р.

Таксене марке за карте и домине.

Свима царинарницама.

(ЦБр. 8.548., од 14. априла 1911. год.)

Самостална Монополска Управа учинила ми је представку следеће садржине:

»Управа Државних Монопола израдила је, према новом закону о таксама, таксене марке за карте и домине од по 5 динара, које се разликују од обичних таксених марака и које ће се искључиво употребљавати за карте и домине. Боја ових марака, иста је као и досадањих марака од 0.50 дин. виолет, само је цена на истима означена црном бојом »5 дин.«, а испод цене наштампано још »за карте« или »за домине«. На маркама за карте са стране има и нумера, ударена црвеном бојом.

Како се наплата таксе има вршити по закону само у маркама, а не у новцу, и како се карте и домине, које се увозе са стране имају жигосати само код царинарнице на Сави, то се моли та Управа за наређење царинарницама, у следећем:

1. Да све карте и домине, које се у будуће увозе са стране у Србију, имају се жигосати и такса на исте платити у таксеним маркама код царинарнице на Сави;

2. Да царинарница на Сави треба да од Управе Државних Монопола потребну јој количину ових таксених марака за карте и домине, као и потребан жиг за домине;

3. Марке ове лепиће се на завоју сваког шпила карата преко, тако, да се при отварању шпила — цепању завоја — и марке морају поцепати. Чим се марка на шпил прилепи, иста ће се и поништити истим жигом царинарнице, којим се и карта кец херц жигосе, а који је и до сада за то употребљаван;

4. На доминама, марка за домине лепиће се на кутији с поља преко поклопца, да ухвати и поклопац и кутију, и по том поништити истим жигом. Место, где ће се марка прилепити, треба да је онде, где се при отварању кутије марка мора поцепати, а то је на супротној страни извлачења поклопца;

5. Жигосање карата, вршиће се жигом на кецу херцу. Жиг ће царинарница употребљавати исти, који и до сада. Жиг се удара црном масном бојом, а испод њега на карту ће се ударити црвеном бојом помоћу нумератора, број онај исти, који је и на марци, која је на шпилу с поља прилепљена;

6. Жигосање домина вршиће се на тај начин, што ће се челичним жигом, који ће царинарница добити од Управе Државних Монопола, ударом на средњу металну чивију домине „дупло голо“, укуцати знак, који изгледа овако: » $\overset{\text{E}}{\text{M}}\text{z}$ “ — што означава тарифски број закона о таксама. Домине, које немају металне чивије — ексерчића, жигосаће се опет на средини „дупло голо“ на белој маси, пазећи, да се иста не разбије од удара жига.

Потребне марке и жигове Управа ће одмах издати, чим јој се царинарница обрати, а то треба да буде што пре, јер се према издатом распису Господина Министра на основу закона о општој царинској тарифи и новог закона о таксама, такса на исте већ наплаћује при увозу по новом закону о таксама.“

Саопштавајући царинарницама ову Управину представку, наређујем им, да се по њој управљају, а мене известе о пријему овога расписа.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

**Царинење препарата за предупређење и лечење болести
винове лозе.**

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 9.188., од 20. априла 1911. год.)

У споразуму са Господином Министром Народне Привреде, а на основу чл. 20. закона о општој царинској тарифи, и по саслушању Царинског Савета, одлучио сам и наређујем: да се препарат, који служи за предупређење и лечење болести винове лозе, а састоји се из бакра сулфата у праху са нешто креча, соли, органских киселина и биљног екстракта, пушта слободно од царине у смислу примедбе 1. уз бр. 222. закона о општој царинској тарифи, с тим, да се при свакој експедицији тај препарат претходно испита у хемијској лабораторији београдске царинарнице на Сави.

Нека се царинарнице по овоме у будуће управљају, а о пријему расписа извести Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Дозвољен улазак у Србију бечком листу „Die Zeit“.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 9.335., од 22. априла 1911. год.)

Решењем Министарског Савета од 18. овог месеца а на основу чл. 15. закона о штампи одобрен је улазак у Србију бечком листу „Die Zeit“, о чему се извештавају царинарнице ради знања и управљања, с тим да о пријему овога расписа извести Царинску Управу.

По наредби
Министра Финансија,
Начелник,
Д. В. Стевановић с. р.

Како се царине пољопривредне прскалице.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 9.524., од 25. априла 1911. год.)

На основу чл. 20. закона о општој царинској тарифи, а по саслушању Царинског Савета, решио сам, да се пољопривредне прскалице од простих метала, па и у вези с простим и финим материјалом, увозно царине по бр. 641. опште одн. уговорне царинске тарифе.

Нека се царинарнице по овом објашњењу управљују, учине потребну исправку у именику робе, а о пријему расписа известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

Подаци о рађању, венчању и смрти, да се траже од општинских судова.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 9513. од 27. априла 1911. год.)

Господин Министар Просвете и Цривених послова под 9. мартом ове год. Ц.Бр. 650. упутио је Г. Министру Финансија акт следеће садржине:

»Поводом захтева Г. Министра Унутрашњих Дела од 5. марта ове год. П.Бр. 4366. под данашњим издао сам наређење свима духовним судовима, да у будуће свештенство уредно и на време подноси извештаје општинским судовима о рађању, венчању и смрти појединих грађана, пошто су општински судови према чл. 95. тач. 10. закона о општинама и правила за вођење регистара становништва, дужни да воде списак свега становништва и у исти да уписују сва рађања, венчања и умирања својих становника.

Достављајући Вам ово, част ми је умолити Вас, да изволите наредити подручним Вам органима, да се у будуће за ове податке обрађају општинским судовима, а не свештенству као што је то до сада рађено, јер ће се на тај начин администрација знатно упростити, а свештенству омогућити да ослободивши се овог посла поклони више времена и пажње осталим дужностима.«

Саопштава се ово царинарници ради знања и управљања, с препоруком да о пријему овог расписа извести Царинску Управу.

По наредби
Министра Финансија,
Начелник,
 Д. В. Стевановић с р.

Сув лук, кад се увози у пограничном промету с Аустро-Угарском, плаћа царину.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 9.723. од 27. априла 1911. год.)

Неке царинарнице пуштају слободно од царине у пограничном промету и сув лук. Овакво је поступање погрешно, јер су према одредби прилога В. ка трговинском уговору с Аустро-Угарском, у коме је говор о нарочитим олакшицама за погранични промет (писме к), предвиђени само свежи (frais) баштовански производи.

С тога на основу чл. 20. закона о општој царинској тарифи а по саслушању Царинског Савета наређујем царинарницама, да до даље наредбе наплаћују царинске дажбине на сув лук кад се увози и у пограничном промету.

О пријему расписа извести Царинску Управу.

Министар Финансија,
 Стој. М. Протић с р.

Грађа, која се из иностранства доноси, да се увек жигоше жигом за наплату државне трошарине.

Свима царинарницама.

(Ц.Бр. 9.809. од 29. априла 1911. год.)

Пореска Управа Министарства Финансија актом својим од 26. априла текуће године Пр. Бр. 13.728. известила је Царинску Управу, да царинарнице, према сазнању добивеним од неких пореских оделења, приликом увоза грађе из иностранства, не врше по прописима закона о државној трошарини и правилима

за његово извршење (чл. 20) жигосање такве грађе, како би се могло утврдити, да ли је на исту наплаћена трошарина или не, и да такав поступак царинских власти може бити штетан како по државне интересе, тако и по интересе приватних лица, јер кад трошарински органи наиђу на грађу, са стране увезену а нежигосану, приморани су да примене прописе из чл. 34. и 35. закона о трошарини.

Да се у будуће у томе не би грешило, препоручује се царинарницама, да сву грађу, која данак иностранства увози, неизоставно жигошу жигом, који и разрезивања према јер ће се за свако небрижљиво поступање ослонца у овом али- одговорном органу најстрожије зној безбедности.

О пријему овог наређења ећати дажбине, које постоје и Царинску Управу. тина, ма које врсте и одобрења.

ји би наређивали
буџетом непредвиђен
на основу каквог
Д. губитком чина
суме....

Конвенција о пловидби закључена између Србије и Аустро-Угарске
од 5. јуна 1882. год. престаје важити на дан
30. априла 1911. год.

Распис свима царинарницама.

(Ц.Бр. 9.855. од 29. априла 1911. год.)

Конвенција о пловидби закључена између Србије и Аустро-Угарске од 5. јуна 1882. год. престаје важити на дан 30. априла текуће године.

С тога наређујем царинарницама, да се од 1. маја текуће године, у погледу питања о пловидби између Аустро-Угарске и Србије, управљају по одредбама трговинског уговора закљученог између Србије и Аустро-Угарске и на основу принципа највећма повлашћене државе по одредбама уговора које су Аустро-Угарска и Србија закључиле с другим државама.

Нека царинарнице о пријему овога расписа известе Царинску Управу.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.

закона, прекорачити нити њихови кредити употребљавати на шта друго до на оно чему су намењени у партијама и позицијама државног буџета.

Вирмани су допуштени само између позиција једне исте партије, а морају се претходно одобрити решењем надлежног Министра (члан 71.) закона о државном рачуноводству).

Чл. 4.

Никакав нов државни порез или данак ма у ком облику (порез, прирез, таксе ит.д.) не смеју се разрезивати ни прикупљати од народа ако и у колико нема ослоњаца у овом закону, закону о таксама и закону о јавној безбедности.

Исто тако, не смеју се повећати дажбине, које постоје и које је одобрила Народна Скупштина, ма које врсте и биле, без њенога претходнога одобрења.

Они државни органи, који би наређивали разрез или прикупљали такве буџетом неподвижне брене нове државне намете, па ма на основу каквог закона или решења, казниће се губитком чина одговараће материјално за прикупљене суме....

Чл. 5.

Сви у буџету именовани државни приходи, којима држава слободно располаже, чим буду наплаћени, предаваће се на распоред непосредно надлежној финансијској благајници и то у оној монети у којој су наплаћени.

Овлашћења за Министра Финансија.

Чл. 14.

Да из државне готовине може чинити исплате на потребе, предвиђене алинеама 2. и 3. члана 41. закона о државном рачуноводству, придржавајући се при томе погодаба, које су у тим прописима означене.

Чл. 21.

Изузетно од члана 6. закона о општој царинској тарифи, овлашћује се Министар Финансија, да може по претходној оцени, која ће се заснивати на закону о потпомагању домаће радности и индустрије, ослобођавати од царине и свих царинских такса:

1. Министарство Војно, за све набавке, које иду у убојну и осталу материјалну спрему војске или на израду потребних за то предмета;

2. Засебне Управе и установе које стоје под појединим Министарствима (Управа Државних Монопола, Дирекција Срп-

ских Државних Железница, Управа Пошта и Телеграфа, Државна Штампарија, Војно-Технички Завод и друге сличне управе и установе), за све оне набавке, које ове врше за своју потребу у колико оне служе за извршење њиховог главног задатка.

Ово ослобођење вршиће се, ако се набавка врши било непосредно саобразно законским прописима о томе, било посредно (преко лифераната) кад се понуде траже или чине под условом неплаћања царине и царинских такса, па на тој основи и уговори закључе. Ово важи само за набавке из уговорних држава.

Све Управе и Министарство Војно дужни су све поруџбине ове врсте одмах доставити, с потребним доказима, Министру Финансија чим се оне учине.

Опште одредбе.

Чл. 28.

а за путне и селидбене трошкове по закону о днев-
Неке познине и селидбини државних чиновника, да не би
ном промласног и по државу штетног примењивања закона.
према стврђују за случајеве путовања колима овако :

а) Уга, чиновник, који са породицом путује колима добива на
иманичких накнада, као селидбину једногубу дневницу и кило-
метоважу за себе, и двогубу дневницу и километражу за по-
родицу (члан 9., 14., 15. и 16. закона о дневници, подвозници и
селидбини државних чиновника);

б, за пренос ствари до железничке или паробродске ста-
нице има права на накнаду стварно учињених издатака.

Чл. 50.

При разматрању одлука финансијских власти Државни
Савет не може се упуштати у разматрање и решавање фактич-
ких питања, која су утврђена од надлежних тела, изузев где
је законом изречно на то овлашћен, већ ће ценити, да ли су
испуњени формални прописи, који су потребни за доношење
одлуке.

Овај закон ступио је на снагу 29. априла 1911. године.)

